

LOTUS SUITE 5

ASGP Meeting Room

รายงานการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ประจำปี ๒๕๕๓

ระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๓

ณ กรุงเทพมหานคร

รายงาน

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓

ระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม – ๑ เมษายน ๒๕๕๓

ณ กรุงเทพมหานคร

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๓ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม – ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์และบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้นจำนวน ๑๑๕ คน จากประเทศสมาชิกจำนวน ๗๓ ประเทศในการประชุมครั้งนี้มีนาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย เป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๔ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นายพิฑูร พุ่มหิรัญ
 - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายสมพล วณิชพันธ์
 - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - ผู้แทนไทย
๓. นางศมนฤทัย อักษรมัต
 - ผู้อำนวยการกลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๔. นางสาวนิรันนัท สังข์โต
 - เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๖
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคม-
เลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมัชชาสมาชิกการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๓ มีระยะเวลา ๕ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม – ๑ เมษายน ๒๕๕๓ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๓

ช่วงเช้า

เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา	- การประชุมคณะกรรมการบริหาร
เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา	- เปิดการประชุม
	- การพิจารณาระเบียบวาระการประชุม
	- แนะนำสมาชิกใหม่
	- กล่าวต้อนรับและการนำเสนอระบบงานรัฐสภาของไทย โดย นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขธิการสภาผู้แทนราษฎร และนางสุวิมล ภูมิสิงหราช เลขธิการวุฒิสภา

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา	- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “คลังสมองใหม่ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี : NABO (สำนักงานประมาณของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี) และ NARS (หน่วยให้บริการค้นคว้าวิจัยของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี)” (The new think tanks of the National Assembly: NABO (National Assembly Budget Office) and NARS (National Assembly Research Service) โดย นาย Kye Dong PARK เลขธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี
	- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “งานของคณะกรรมการนอกระบบรัฐสภา” (Committee work beyond the precincts of Parliament) ดำเนินการอภิปราย โดย นาย Marc BOSCH รองเลขธิการสภาสามัญแคนาดาและรองประธานสมัชชาฯ

วันจันทร์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓

ช่วงเช้า

เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา	- การประชุมคณะกรรมการบริหาร
เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา	- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ที่ประชุมสภาครึ่งวงกลมในศตวรรษที่ ๒๑” (A hemicycle for the 21 st Century) โดย นาง Adelina SÁ CARVALHO เลขธิการรัฐสภาโปรตุเกส และอดีตประธานสมัชชาฯ
	- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การประห้วงของสมาชิกรัฐสภา (และผู้เยี่ยมชม) ในช่วงเปิดสมัยประชุมและระเบียบในการรักษาความสงบเรียบร้อย”

(Demonstrations of members (and visitors) during sessions and the rules of order) ดำเนินการอภิปราย โดย นาย Ulrich SCHÖLER) รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การกล่าวถ้อยแถลงของรัฐมนตรีในสภา” (Statements by Ministers on the floor of the House) โดย นาย V.K. AGNIHOTRI เลขาธิการราชสภา
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “กระบวนการสะท้อนตัวเองทางด้านรัฐสภาในสภาผู้แทนราษฎรของเนเธอร์แลนด์” (The process of Parliamentary self reflection in the House of Representatives of the States General) โดย นาง Jacqueline BIESHEUVEL – VERMEIJDEN เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์

วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓

กิจกรรมนันทนาการ เชื่อมชม และทัศนศึกษา “รัฐสภา – พระที่นั่งวิมานเมฆ – นิทรรศการศิลป์แผ่นดิน – อุทยานประวัติศาสตร์ – วังช้าง แด เพนียด”

เวลา ๐๗.๔๕ นาฬิกา

- พร้อมกัน ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์

เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางจากโรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ไปยังรัฐสภา

เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

- เดินทางถึงรัฐสภา
- ถ่ายภาพหมู่หน้าอาคารรัฐสภา
- เชื่อมชมห้องประชุมรัฐสภา

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางจากรัฐสภาไปยังพระที่นั่งวิมานเมฆ
- เชื่อมชมพระที่นั่งวิมานเมฆ

เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางจากพระที่นั่งวิมานเมฆไปยังพระที่นั่งอนันตสมาคม
- ชมนิทรรศการศิลป์แผ่นดิน

เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา

- ออกเดินทางจากพระที่นั่งอนันตสมาคมไปยังจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา

- เดินทางถึงวรบุรี โอโยชยา คอนเวนชัน รีสอร์ท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

- นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และนางสุวิมล ภูมิสิงหาราช เลขาธิการวุฒิสภา เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวัน เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เข้าร่วมประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

- เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา - เดินทางไปยังวัดมหาธาตุ อุทยานประวัติศาสตร์ (ผ่านวิหารมงคลบพิตร)
- ชมเศียรพระและพระปรางค์ภายในบริเวณวัดมหาธาตุ
- เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา - เดินทางไปยังวังช้าง แล เพนียด
- ชมความสามารถของช้างไทย นั่งช้าง และกิจกรรมอื่น ๆ
- เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา - ออกเดินทางจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเพื่อเดินทางกลับโรงแรม
เซ็นทาราแกรนด์
- เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา - เดินทางถึงโรงแรมเซ็นทาราแกรนด์

วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา - การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “บทบาทของเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ
รัฐสภา” (The role of officers of Parliament) โดย นาย Marc BOSCH
รองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดา และรองประธานสมาคมฯ
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความเป็นอิสระของสำนักงานเลขาธิการ-
รัฐสภา” (Independence of Parliament secretariat) โดย นาย P.D.T. ACHARY
เลขาธิการโลกสภาอินเดีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การประเมินศักยภาพความเชี่ยวชาญใน
การทำงานในฐานะเป็นเครื่องมือในการประเมินบุคคล” (Appraisal of
professional potential as a tool for personnel rating) โดย นาย Vladimir
SVINAREV เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย

ช่วงบ่าย

- เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา - การนำเสนอกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน โดย นาย Martin
CHUNGONG
- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การร้องทุกข์ต่อรัฐสภา” (Petitioning the Parliament)
ดำเนินการอภิปรายโดย นาย V.K. AGNIHOTRI เลขาธิการราชยสภา
- การนำเสนอเรื่อง การพัฒนาในปัจจุบันของรัฐสภาอิรัก (Presentation on
recent developments in the Iraqi Parliament) โดย นาย Amjad Abdul
Hamid ABDULLMAJEED เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรออิรัก

วันพฤหัสบดีที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ประชาธิปไตยอิเล็กทรอนิกส์และรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ในอัฟกานิสถาน : การบรรลุความสำเร็จ แผนการ และข้อเสนอแนะ” (E-Democracy and E-Parliament in Afghanistan: Achievements, Plans and Suggestions) โดย นาย Ghulam Hassan GRAN เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถาน
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ทางเดินของอาคารรัฐสภา: บันทึกประวัติศาสตร์ทางรัฐสภาหรือสิ่งสะท้อนจากประชาชน” (The corridors of Parliament: a record of parliamentary history or a reflection of its people) โดย นาย Mohamed Kamal MANSURA เลขาธิการสภาแห่งชาติแอฟริกาใต้
- การพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓ ๓ นครเจนีวา)
- ปิดการประชุม

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย เป็นประธานในการประชุมฯ โดยได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา จำนวน ๑๕ คน คือ

๑. นาย Mohammad Kazim MALWAN	- รองเลขาธิการสภาประชาชนอัฟกานิสถาน
๒. Dr. Rosemary LAING	- เลขาธิการวุฒิสภาเครือรัฐออสเตรเลีย
(แทน นาย Harry Evans)
๓. นาย Idis de PELSEMAEKER	- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเบลเยียม
(แทน นาง Emma de PRINS ซึ่งขณะนี้
ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เบลเยียม)
๔. นาย Athanassios PAPAIOANNOU	- เลขาธิการรัฐสภากรีซ
(แทน นาย Nikolas STEFANOY)
๕. นาย Calvin RANDRIAMAHAFANJARY	- เลขาธิการรัฐสภามาดากัสการ์

๖. นาย Adrian FETESCU	- เลขานุการรัฐสภามอลโดวา
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๗. นาย Damir DAVIDOVIC	- เลขานุการรัฐสภาอนเดเนโกร
๘. นาย Abdelouahed KHOUJA	- เลขานุการสภาที่ปรึกษาโมร็อกโก
(สภานี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๙. นาย Mohammed Ataba SANI-OMOLORI	- เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรไนจีเรีย
(แทน นาย Oyeniya S. AJIBOYE)
๑๐. นาย Kurt THOMAS	- เลขานุการรัฐสภาเซนต์ลูเชีย
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๑๑. นางสาวอุตรา อมรฉัตร	- รองเลขานุการวุฒิสภาไทย
(แทน นายสุชาติ อภัยอด)
๑๒. นาง Ramil HASANOV	- เลขานุการรัฐสภากลุ่มประเทศเติร์ก
(รัฐสภานี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๑๓. นาย Robert ROGERS	- ผู้ช่วยเลขานุการสามัญแห่งสหราชอาณาจักร
(แทน นาย Douglas MILLAR)
๑๔. นางสาว Lorraine MILLER	- เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐอเมริกา
๑๕. นาย Victor Yéné OSSOMBA	- เลขานุการรัฐสภาแคเมอรูน
(แทน นาย Louis Claude NYASSA)

สาระสำคัญของผลการประชุม

สาระสำคัญของผลการประชุมสมัชชาอนุสมการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๑ มีสาระสำคัญ แบ่งออกเป็น ๕ ช่วง คือ

- การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาไทย
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate)
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)
- การนำเสนอกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน
- การเสนอแก้ไขข้อบังคับและวิธีการดำเนินงานของสมัชชาฯ

ก) การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาไทย

เนื่องด้วยรัฐสภาไทยมี ๒ สภา การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาไทยจึงแบ่งออกเป็น ๒ ช่วง คือ ช่วงแรก เป็นการนำเสนอระบบงานของสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดย นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และช่วงที่สอง เป็นการนำเสนอระบบงานของวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดย นางสุวิมล ภูมิสิงหราช เลขาธิการวุฒิสภา ในโอกาสที่รัฐสภาไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปีคดับไม่ผลิ ปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมและนำเสนอระบบงานของสภาผู้แทนราษฎร ในรายละเอียดดังนี้

“สภาผู้แทนราษฎรของไทย”

รัฐสภาไทยเกิดขึ้นเมื่อปี ๒๔๗๕ ภายหลังกการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับแรกที่ได้เปลี่ยนระบอบการปกครองของประเทศจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดระยะเวลา ๗๗ ปีของการใช้ระบอบประชาธิปไตยที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญและธรรมนูญรวม ๑๘ ฉบับ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเป็นฉบับที่ ๑๘ ร่างขึ้นโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญและผ่านการลงประชามติจากประชาชนทั่วประเทศเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๐ อันถือเป็นการลงประชามติครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเมืองไทย

บทนำ : ผู้แทนราษฎรจำนวน ๓๐ คน ได้มีการประชุมรัฐสภาครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๗๕ ภายหลังกที่ประเทศไทยได้เปลี่ยนการปกครองสู่ระบอบประชาธิปไตย จนถึงปัจจุบันมีสภาผู้แทนราษฎรแล้วจำนวน ๒๓ ชุด โดยสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันเป็นชุดที่ ๒๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๔๘๐ คน เป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตจำนวน ๔๐๐ คน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนจำนวน ๘๐ คน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี โดยสมาชิกภาพเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเข้าสู่ตำแหน่งโดยการได้รับการเลือกตั้งจากวิธีการออกเสียงลงคะแนน โดยตรงและลับ โดยบุคคลที่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้นั้นจะต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง และต้องเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งด้วย

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งได้มีการแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๑๕๗ เขตทั่วประเทศ แต่ละเขตเลือกตั้งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งแต่ ๑ – ๓ คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการคำนวณเกณฑ์จำนวนราษฎร สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จะแบ่งพื้นที่ประเทศออกเป็น ๘ กลุ่มจังหวัด แต่ละกลุ่มจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งและมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๑๐ คน พรรคการเมืองจะจัดเตรียมบัญชีรายชื่อของผู้สมัคร โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือกได้เพียงพรรค

เดียว จึงมีสโลแกนง่าย ๆ สำหรับผู้เลือกตั้งว่าให้ “เลือกคนที่รัก เลือกพรรคที่ชอบ” ส่วนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีอีกตำแหน่งหนึ่งได้ อย่างไรก็ตามก็ตีในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ถ้ารัฐมนตรีผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะเดียวกันด้วยรัฐธรรมนูญบัญญัติห้ามมิให้รัฐมนตรีผู้นั้นออกเสียงลงคะแนนในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง การปฏิบัติหน้าที่หรือการมีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น นอกจากนี้ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันยังกำหนดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่ดำรงตำแหน่งในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือดำรงตำแหน่งสมาชิกท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไม่รับ แทรกแซง หรือก้าวกายการเข้ารับสัมปทานจากหน่วยงานข้างต้นอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม อีกทั้งไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นพิเศษจากหน่วยงานราชการดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังกำหนดห้ามมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะสิ้นสุดลงเมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร หรือเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้สำหรับผู้มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้ง กระทำการอันต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก และขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุมในสมัยประชุมที่มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

อำนาจและหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร

๑. อำนาจในการตรากฎหมาย : กระบวนการนิติบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า ๒๐ คน สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติ โดยต้องมีบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเสนอมาด้วย และหากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้านการเงิน จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรีด้วย

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรก่อนส่งให้วุฒิสภานั้นจะกระทำเป็น ๓ วาระตามลำดับ คือ ในวาระที่ ๑ ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น วาระที่ ๒ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะกรรมการที่สภาตั้งหรือคณะกรรมการเต็มสภา หากพิจารณาโดยคณะกรรมการที่สภาตั้ง สภาจะให้คณะกรรมการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญเป็นผู้พิจารณาก็ได้ แต่หากสภามีมติให้คณะกรรมการเต็มสภาเป็นผู้พิจารณาก็ให้ถือว่าสมาชิกทุกคนในที่ประชุมประกอบกันเป็นกรรมาธิการ ในวาระนี้ คณะกรรมาธิการอาจเพิ่มมาตราขึ้นใหม่หรือตัดตอนหรือแก้ไขมาตราเดิมได้ แต่ต้องไม่ขัดกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น วาระที่ ๓ ให้

ที่ประชุมลงมติว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ โดยไม่มีการอภิปราย ในกรณีที่สภามีมติให้ความเห็นชอบจะได้มีการนำร่างพระราชบัญญัตินั้นเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป ทั้งนี้วุฒิสภาจะต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอนั้นให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน แต่ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ร่างพระราชบัญญัติใดที่ได้รับการเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

๒. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

กระบวนการในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลเริ่มด้วยการที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาภายใน ๑๕ วันนับแต่วันเข้ารับหน้าที่ จากนั้น สภาก็จะทำหน้าที่สอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรีโดยการตั้งกระทู้ถามในเรื่องที่อยู่ในขอบเขตอำนาจของรัฐมนตรีผู้นั้น การถามและการตอบกระทู้ให้กระทู้ทำได้สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง เครื่องมือการตรวจสอบฝ่ายบริหารของฝ่ายนิติบัญญัติอีกประการคือการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลอันอาจส่งผลให้รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งได้ซึ่งจะทำให้เกิดการถ่วงอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ

๓. การควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้น โดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือตราขึ้น โดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

๔. สิทธิในการเข้าชื่อร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง หากบุคคลดังกล่าวมีพฤติการณ์ร้ายชัดกต ฝ่าฝืนไปทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่าการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่าการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

อย่างไรก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีเพียงสิทธิในการเข้าชื่อร้องขอเท่านั้นส่วนอำนาจถอดถอนเป็นของวุฒิสภา

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังให้สิทธิสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาว่ากรรมการการเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยและเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาว่ากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดกระทำการขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๗๕ ซึ่งเป็นวันประชุมสภาครั้งแรก เจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ในขณะนั้นมีอยู่เพียง ๗ คน ขณะนี้ผ่านมาเป็นระยะเวลา ๗๗ ปีแล้ว ปัจจุบัน สำนักงานฯ มีเจ้าหน้าที่จำนวน ๑,๗๐๖ คน โดยร้อยละ ๖๕ ของจำนวนนี้เป็นสตรี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นหัวหน้าสำนักงานฯ มีอำนาจในการควบคุมการดำเนินการของสภาตามคำสั่งที่ออกโดยประธานสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการสภามีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรช่วยปฏิบัติราชการ โดยปัจจุบันมีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๗ คน นอกจากนี้ ยังมีตำแหน่งที่ปรึกษาในการให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะ ทั้งนี้ ที่ปรึกษาด้านต่าง ๆ ๕ สาขา ได้แก่ ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย และที่ปรึกษาด้านนโยบาย แผนและงบประมาณ สำหรับคุณวุฒิการศึกษาของข้าราชการสำนักงานฯ นั้น ข้าราชการจำนวน ๗๘๑ คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ๔๖๗ คนจบการศึกษาระดับปริญญาโท และอีก ๓ คนจบการศึกษาระดับปริญญาเอก

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๒๐ สำนัก ๔ กลุ่มงานหน้าที่สำคัญของสำนักงานฯ คือให้การสนับสนุนงานของสภาผู้แทนราษฎรอันเกี่ยวข้องกับงานในด้านต่าง ๆ ได้แก่ งานด้านการบริหารทั่วไป การประชุมสภา งานของคณะกรรมการ งานด้านการต่างประเทศ การให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการรักษาความปลอดภัยแก่บุคคลและสถานที่ ส่วนหน้าที่ในด้านประชุมของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ การนัดประชุมสภาและคณะกรรมการครั้งแรก ช่วยประธานในการควบคุมการนับคะแนนเสียง จัดทำรายงานการประชุมและบันทึกการออกเสียงลงคะแนน ยืนยันมติของสภาไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง รักษาสรรพเอกสาร ข้อมูลและโสตทัศนวัสดุของสภา และปฏิบัติการอื่นตามที่ประธานสภามอบหมาย

ในฐานะที่เป็นหน่วยราชการอิสระ สำนักงานฯ มีการบริหารจัดการบุคลากรเอง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นประธานกรรมการเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ เช่น การกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ รักษาทะเบียนประวัติของข้าราชการสภา และควบคุมการเกษียณอายุ

ของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กล่าวคือสำนักงานฯ ดูแลข้าราชการ ตั้งแต่คัดสรรบุคคลเข้ามารับราชการ พัฒนาปรับปรุงให้เกิดทักษะและความรู้โดยการจัดอบรม และให้ทุนการศึกษา รักษาข้อมูลทะเบียนประวัติของข้าราชการนั้น และยังคงดูแลข้าราชการจนเกษียณอายุราชการ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และนางสุวิมล ภูมิสิงหราช เลขาธิการวุฒิสภา นำเสนอระบบงานของรัฐสภาไทย ต่อที่ประชุมสมัชชาสมาชิกรัฐสภา ในโอกาสที่รัฐสภาไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุมสมัชชาสมาชิกรัฐสภา ประจำปีสามัญ ๒๕๕๓

จากนั้น นางสุวิมล ภูมิสิงหราช เลขาธิการวุฒิสภา ได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมในฐานะที่รัฐสภาไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) โดยครั้งนี้เป็นครั้งที่สามที่ไทยเป็นเจ้าภาพ ซึ่งครั้งแรกจัดในปี ๒๔๕๕ และครั้งที่สองในปี ๒๕๑๐ สำหรับการนำเสนอระบบงานของวุฒิสภานั้น ตนได้จัดเตรียมเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับระบบงานวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พร้อมกับนำเสนอในรูปแบบวีดิทัศน์ด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเทศไทยและระบบรัฐสภา: ประเทศไทยได้มีการใช้ระบบรัฐสภาเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๖๕ เมื่อประเทศได้เปลี่ยนระบอบการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกของไทย ระบบรัฐสภาเป็นระบบสภาเดี่ยวมีสภาผู้แทนราษฎรชุดแรกประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับแต่งตั้งจำนวน ๗๐ คน มีการประชุมสภาครั้งแรกในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๖๕ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗) ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. ๒๔๖๕ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ รัฐสภายังเป็นระบบสภาเดี่ยว ประกอบด้วย สมาชิกสองประเภท คือ ประเภทแรก เป็นสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน และประเภทที่สอง พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ซึ่งทั้งสองประเภทนี้มีจำนวนเท่ากัน นับจากนั้นเป็นต้นมา ประเทศไทยยังมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญและรูปแบบของรัฐสภาอยู่หลายครั้ง จนมาถึงรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๑๘ โดยในอดีตที่ผ่านมา รัฐสภาไทยใช้ทั้งรูปแบบสภาเดี่ยวและสภาคู่ โดยต่างก็มีชื่อเรียกของสภาต่างกันไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และมีจำนวนสมาชิกทั้งที่มาจากการแต่งตั้งและเลือกตั้งต่างกันไปด้วย แต่ยังคงมีหน้าที่เหมือนกันคือ การออกกฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และการให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ

กำหนดและวิวัฒนาการของวุฒิสภา: หลังจากที่มีสภาผู้แทนราษฎรอยู่สภาเดียวแต่ประกอบด้วยสมาชิกอยู่ ๒ ประเภทดังกล่าวมาเป็นระยะเวลาถึง ๑๔ ปี จนในปี ๒๔๘๕ รูปแบบของรัฐสภาก็ปรับเปลี่ยนไป ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ ประเทศไทยได้ใช้ระบบสภาคู่เป็นครั้งแรก คือ มีสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน และ “วุฒิสภา” หรือวุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากสภาผู้แทนราษฎร ความจำเป็นในการมี “วุฒิสภา” นี้ก็เพื่อให้สถาบันที่มีความสำคัญได้ทำหน้าที่เป็นองค์กรตรวจสอบ โดยมีความรับผิดชอบเต็มเพื่อให้มีการไต่ตรองทบทวนกฎหมายและข้อเสนอต่าง ๆ ที่สภาผู้แทนราษฎรส่งเข้ามา นอกจากหน้าที่ของการตรวจสอบแล้ว วุฒิสภายังช่วยชะลอมิให้เกิดการร่างกฎหมายเร็วเกินไป เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้บัญญัติกฎหมายอย่างถูกต้องและไม่เป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของประเทศและของประชาชน ต่อมาได้มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๔๘๕ โดยประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๔ ของไทยมาใช้แทน ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว รัฐสภาประกอบด้วยสองสภา คือ วุฒิสภา (หรือ “วุฒิสภา”) มีสมาชิกมาจากการแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ และสภาผู้แทนราษฎรมีสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง โดยเฉพาะในส่วนของวุฒิสภาซึ่งสมาชิกมาจากการแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์นั้น ทำหน้าที่เป็นสภาที่ให้คำปรึกษา โดยมีความรับผิดชอบเต็มในการให้การสนับสนุนการทำหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรจนกว่าประชาชนและสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎรมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เพียงพอที่จะสามารถดำเนินการตามหน้าที่ของตนได้เองต่อไป ส่วนสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับแต่งตั้งก็ค่อย ๆ มีพัฒนาการภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา และอยู่ในบริบทของรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับจนมาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

สมาชิกวุฒิสภา: ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๕๐ คน ซึ่งมาจาก ๒ ประเภท ประเภทแรก คือ สมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑๖ คน มาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด และประเภทที่สอง คือ สมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑๔ คน มาจากการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งประกอบด้วยบุคคลผู้มีความเหมาะสมที่ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรต่าง ๆ ในภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่น ๆ ในการสรรหาบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาผู้ทำหน้าที่สรรหาจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของวุฒิสภาเป็นสำคัญ และให้คำนึงถึงองค์ประกอบจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน โอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ สัดส่วนของบุคคลในแต่ละภาคที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งการให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้วย ทั้งนี้ กระบวนการ

ในการสรรหาจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับบัญชีรายชื่อจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวนี้นี้ ประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๘ คน ได้แก่ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอบหมายจำนวนหนึ่งคน และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมอบหมายจำนวนหนึ่งคน

สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภามีกำหนดคราวละ ๖ ปีนับแต่วันเลือกตั้ง หรือวันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการสรรหา แล้วแต่กรณี โดยสมาชิกวุฒิสภาระดับดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินหนึ่งวาระไม่ได้ในช่วงระยะเวลาแรก สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับจากวันที่สมาชิกภาพเริ่มต้นขึ้น การห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งในระยะเวลาที่ยาวกว่าหนึ่งวาระติดต่อกันจะไม่นำมาใช้กับบุคคลนั้นในการเลือกตั้งครั้งต่อไป หลังจากสมาชิกภาพสิ้นสุดลง สมาชิกวุฒิสภาก็เป็นรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญได้ ทั้งยังห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใดในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ห้ามมิให้เป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ไม่ว่าในนามของตนเองหรือให้ผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นแทน หรือจะดำเนินการโดยวิธีการอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมที่สามารถบริหารกิจการดังกล่าวได้ในทำนองเดียวกับการเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว

อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา

การออกกฎหมาย: โดยเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญพร้อมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาตรวจสอบ และให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมถึงการให้ความเห็นชอบต่อพระราชกำหนดด้วย

การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน: การตั้งกระทู้ถาม การขอเปิดอภิปรายทั่วไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขอให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติ รวมถึงการเลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาแล้วรายงานต่อวุฒิสภา

การให้ความเห็นชอบ การให้คำแนะนำ หรือการสรรหาบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใดตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด: ได้แก่ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานและตุลาการศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

การถอดถอนบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ: ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ อัยการสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษา พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีพฤติการณ์ร้ายชัดกต ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

การให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ: เช่น การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ การประกาศสงคราม การทำหนังสือสนธิสัญญา และการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่สภาผู้แทนราษฎรมิได้ให้ความเห็นชอบ และการให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม หรือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร

ตำแหน่งประธานในที่ประชุมวุฒิสภา: สำหรับรัฐสภาไทย ผู้ที่เป็นประธานของทั้งสองสภาคือประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภานั้น ได้รับเลือกจากสมาชิกของสภานั้น ๆ ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และประธานวุฒิสภาเป็นรองประธานรัฐสภา และตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอีกเช่นเดียวกัน วุฒิสภามีประธาน ๑ คน และรองประธาน ๑ หรือ ๒ คน จากสมาชิกวุฒิสภา และแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ตามที่วุฒิสภาได้มีมติ รองประธานวุฒิสภามีอำนาจและหน้าที่ในการช่วยประธานวุฒิสภาในกิจการต่าง ๆ ที่อยู่ภายในอำนาจและหน้าที่ของประธานหรือปฏิบัติการตามที่ประธานวุฒิสภามอบหมาย ประธานและรองประธานวุฒิสภาจะดำรงตำแหน่งถึงวันก่อนวันเลือกประธานและรองประธานวุฒิสภาใหม่ ประธานวุฒิสภาและบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานวุฒิสภาจะต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ โดยปกติประธานวุฒิสภาจะเป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ในกรณีที่ประธานและรองประธานวุฒิสภาไม่สามารถเข้าร่วมประชุมวุฒิสภาได้เมื่อพ้นกำหนดเวลาประชุมไปสามสัปดาห์แล้ว ให้เลขาธิการวุฒิสภาแจ้งให้ที่ประชุมวุฒิสภาทราบ ในกรณีเช่นนี้ให้เลขาธิการวุฒิสภาขออนุมัติที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อเชิญสมาชิกผู้มีอายุสูงสุดซึ่งอยู่ในที่ประชุมวุฒิสภาดำเนินการเลือกตั้งประธานเฉพาะคราวสำหรับการประชุมครั้งนั้น ประธานของที่ประชุมมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมวุฒิสภา สั่งพักการประชุม เลื่อนการประชุม หรือเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร และหากประธานวุฒิสภาลงจากบัลลังก์โดยมิได้มอบหมายให้รองประธานวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่แทนให้เลิกการประชุม

สมัยประชุม ในปีหนึ่ง มีสองสมัยการประชุม คือ สมัยประชุมสามัญทั่วไปและสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ โดยการประชุมสามัญของรัฐสภาสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลา ๑๒๐ วัน แต่

พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ขยายเวลาออกไปก็ได้ และอาจมีการปิดสมัยประชุมสามัญก่อนครบกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยความเห็นชอบของรัฐสภา

พระมหากษัตริย์ทรงเรียกประชุมรัฐสภา ทรงเปิด และทรงปิดประชุม และในระหว่างที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ จะมีการประชุมวุฒิสภามีได้ เว้นแต่เป็นการประชุมที่ให้วุฒิสภำทำหน้าที่รัฐสภา การประชุมที่ให้วุฒิสภำทำหน้าที่พิจารณาใ้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และการประชุมที่ให้วุฒิสภำทำหน้าที่พิจารณาและมีมติให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง

การประชุมสมัยสามัญทั่วไป: รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีการเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อให้สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยวันประชุมครั้งแรกนี้ ให้ถือเป็นวันเริ่มประชุมสมัยสามัญทั่วไป

การประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติ: วันเริ่มการประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติจะกำหนดโดยสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่การเริ่มประชุมครั้งแรกมีเวลาจนถึงสิ้นปีปฏิทินไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบวัน จะไม่มีการประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติสำหรับปีนั้นก็ได้ ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ให้รัฐสภาดำเนินการประชุมได้เฉพาะกรณีที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ ของรัฐธรรมนูญ คือกรณีที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ หรือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ การอนุมัติพระราชกำหนด การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม การรับฟังคำชี้แจงและการให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา การเลือกหรือการให้ความเห็นชอบใ้บุคคลดำรงตำแหน่ง การถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง การตั้งกระทู้ถาม และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เว้นแต่รัฐสภาจะมีมติให้พิจารณาเรื่องอื่นด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา

การประชุมสมัยวิสามัญ: เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พระมหากษัตริย์อาจทรงเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ อย่างไรก็ดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทั้งสองสภารวมกัน หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญได้

คณะกรรมการ

ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา วุฒิสภามีอำนาจในการเลือกและแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาประกอบขึ้นเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจในการเลือกและแต่งตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ประกอบขึ้นเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา แล้วรายงานต่อสภา มติตั้งคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าว ต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกัน คณะกรรมการของวุฒิสภามีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ คณะกรรมการถือเป็นแกนหลักใน

การทำงานของวุฒิสภาเพราะต้องศึกษาร่างพระราชบัญญัติและสอบสวนเรื่องใด ๆ ที่เข้าสู่วุฒิสภา คณะกรรมการสามัญแต่ละคณะจึงมีขอบเขตความชำนาญของตนเอง นอกจากนี้ คณะกรรมการแต่ละคณะยังมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่อยู่ในขอบเขตอำนาจของตนได้ด้วย

คณะกรรมการสามัญ: มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ดำเนินการต่าง ๆ สอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาหรือที่วุฒิสภามอบหมาย คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภามีจำนวน ๒๒ คณะ แต่ละคณะประกอบด้วยคณะกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ไม่เกิน ๑๕ คน

ในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการสามัญเพิ่มขึ้นอีกก็ได้หรืออาจจะลดจำนวนคณะกรรมการสามัญลงเมื่อใดก็ได้ สมาชิกวุฒิสภาอาจดำรงตำแหน่งกรรมการได้ไม่เกินสองคณะ ยกเว้นประธานคณะกรรมการจะเป็นกรรมการได้เพียงคณะเดียว สมาชิกวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งเลขานุการคณะกรรมการสามัญจะดำรงตำแหน่งเลขานุการคณะกรรมการสามัญได้เพียงหนึ่งคณะ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการสามัญ ที่ประชุมของวุฒิสภาจะเป็นผู้เลือกกรรมการจากรายชื่อที่พิจารณาโดยคณะกรรมการสามัญที่ประชุมวุฒิสภาตั้งขึ้น

คณะกรรมการวิสามัญ: คณะกรรมการวิสามัญอาจถูกตั้งขึ้นเมื่อใดก็ได้โดยมติของวุฒิสภา ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการเฉพาะเรื่องใด ๆ ที่ที่ประชุมวุฒิสภามอบหมายและจะถูกยุบภายหลังที่งานนั้นได้เสร็จสิ้นลงและได้มีการรายงานไปยังวุฒิสภาแล้ว องค์ประกอบของคณะกรรมการวิสามัญจะถูกกำหนดโดยที่ประชุมวุฒิสภา ในการเลือกคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อให้ดำเนินกิจการใดนอกเหนือจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานวุฒิสภาวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ ให้คณะกรรมการวิสามัญประกอบด้วยบุคคลที่มีได้เป็นสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม แต่ไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ส่วนกรรมการที่เหลือให้เลือกจากบุคคลที่สมาชิกวุฒิสภาเสนอชื่อ

คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา: ตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้มีอำนาจหน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับกิจการงานของวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภามีวาระดำรงตำแหน่งเช่นเดียวกับคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาประกอบด้วย ประธานวุฒิสภาหรือรองประธานวุฒิสภาที่ได้รับมอบหมายคนหนึ่งเป็นประธานคณะกรรมการ ผู้แทนคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ทุกคณะ ๆ ละ ๑ คน สมาชิกที่ที่ประชุมวุฒิสภาเลือกตั้งอีกไม่เกิน ๗ คน และยังมีเลขานุการวุฒิสภาเป็นกรรมการด้วย

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ: หลังจากวุฒิสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายแล้ว ให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย สมาชิกตามจำนวนที่ที่ประชุม

กำหนด เพื่อให้มีหน้าที่พิจารณาและศึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้น เมื่อวุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายแล้ว ให้ประธานวุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นให้กับคณะกรรมการวิสามัญทันที และให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาและรายงานความเห็นไปยังประธานวุฒิสภาภายใน ๑๐ วันนับจากวันที่ได้รับร่างนั้น ในชั้นการพิจารณาโดยวุฒิสภา วุฒิสภาจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างนั้น โดยไม่มีการแก้ไข ทั้งนี้ ภายใน ๒๐ วันนับจากวันที่ร่างมาถึงวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ก่อนช่วงปลายเดือนกันยายน ๒๕๑๕ รัฐสภามีหน่วยงานเพียงหน่วยงานเดียวที่สนับสนุนการทำงานของรัฐสภา นั่นคือ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ซึ่งรับผิดชอบงานด้านเลขานุการ งานด้านการบริหาร และงานด้านเทคนิคต่าง ๆ ของวุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร และรัฐสภา จนต่อมามีพระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วยหน่วยงานสนับสนุน ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเฉพาะสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนี้ยังมีหน้าที่รับผิดชอบงานของรัฐสภาด้วย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภายังมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาในอดีต แต่สนับสนุนเฉพาะงานของวุฒิสภาเท่านั้น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีผู้บังคับบัญชาสูงสุด คือ เลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญและแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เลขาธิการวุฒิสภารับผิดชอบโดยตรงต่อประธานวุฒิสภา อำนาจหน้าที่หลักของเลขาธิการวุฒิสภาคือ การให้คำปรึกษาแก่ประธานของที่ประชุมและสมาชิกวุฒิสภาในด้านกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ และกระบวนการพิจารณาของวุฒิสภา และช่วยประธานของที่ประชุมในการควบคุมการนับคะแนนเสียง ดำเนินการด้านงานบริหารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาด้วยและในการดำเนินงานของวุฒิสภาให้สำเร็จลุล่วง เลขาธิการวุฒิสภายังมีรองเลขาธิการวุฒิสภาอีก ๖ คน ที่ปรึกษา ๕ คน และข้าราชการวุฒิสภาอีกกว่าพันคน ที่ให้การสนับสนุนการทำงานใน ๓ กลุ่มงาน และ ๑๘ สำนัก

คณะผู้แทนไทยจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและคณะผู้แทนจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เข้าร่วมการประชุมสมัชชากรมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปีฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๑ ณ กรุงเทพมหานคร

ข) **สาระสำคัญของการอภิปรายทั่วไป (General Debate)**

๑) “งานของคณะกรรมการนอกบริเวณรัฐสภา” (Committee work beyond the precincts of Parliament) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Mark BOSC รองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดาและรองประธานสมาคมฯ

- นาย Mark BOSC ได้เปิดการอภิปรายในประเด็นนี้ โดยกล่าวว่าคณะกรรมการสามัญของแคนาดาจะเดินทางออกนอกบริเวณรัฐสภาเป็นครั้งคราว เพื่อเยี่ยมชมชุมชนและรับฟังปัญหาต่าง ๆ จากชาวแคนาดาจำนวนมาก ในระหว่างการเดินทางนี้ คณะกรรมการอาจจะจัดให้มีประชาพิจารณ์ จัดการประชุมอย่างไม่เป็นทางการ หรือจัดให้มีการเยี่ยมชมสถานที่ที่มีปัญหาจริง ในบางครั้ง คณะกรรมการอาจจะจัดให้มีทั้งสามสิ่งนี้ในการเดินทางของคณะตนก็ได้ นอกจากนี้ คณะกรรมการอาจเดินทางไปต่างประเทศเพื่อพบปะกับเจ้าหน้าที่และผู้ชำนาญการ และเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ในต่างประเทศด้วย แม้ว่าจะไม่สามารถจัดประชาพิจารณ์อย่างไม่เป็นทางการในต่างประเทศได้ ท้ายที่สุด ก็ต้องมีการจัดสรรเงินให้กับคณะกรรมการ เพื่อให้สมาชิกของคณะกรรมการสามารถเดินทางเข้าร่วมประชุมได้ และการเดินทางแต่ละประเภทยังมีการจัดการที่ต่างกันออกไป และนั่นหมายถึงจำนวนเงินที่ใช้ก็ต่างกันไปด้วย (เช่น หากเดินทางไปเพื่อจัดประชาพิจารณ์ จะต้องมีเจ้าหน้าที่ติดตามคณะกรรมการไปด้วยเพื่อให้มีการบันทึกกระบวนการพิจารณาที่เหมาะสมและขณะเดียวกันอาจทำหน้าที่เป็นล่ามติดตามคณะด้วย) คณะกรรมการมีอิสระในการกำหนดเรื่องที่จะศึกษาและประเภทของการเดินทางที่เหมาะสมที่สุด เมื่อคณะกรรมการมีความประสงค์จะเดินทางเพื่อศึกษาปัญหาหรือเรื่องเฉพาะใด ๆ แล้ว ก็จะส่งให้เลขานุการคณะจัดเตรียมร่างกำหนดการเดินทางพร้อมงบประมาณ เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบกับงบประมาณจากการขออนุมัติแล้ว ก็จะได้ทำคำร้องไปยังคณะกรรมการประสานงาน ซึ่งประกอบด้วย ประธานของคณะกรรมการสามัญทุกคณะและประธานร่วมคณะกรรมการสามัญร่วมของสภา คณะกรรมการประสานงานมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเงินงบประมาณจำนวน ๕.๒๕ ล้านเหรียญ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะกรรมการทั้งหมด ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายสำหรับพยาน สัญญาการให้บริการ และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เงินทุนสำหรับคณะกรรมการพิเศษและกฎหมาย ได้รับจากคณะกรรมการเศรษฐกิจภายในประเทศ เมื่อไม่กี่ปีมานี้ การเดินทางทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ใช้เงินงบประมาณสองในสามของค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการได้จ่ายไป แม้ว่าจะมิได้จำกัดส่วนพิเศษจากงบประมาณทั้งหมดไว้ คณะกรรมการจะเดินทางได้ ก็ต้องได้รับอนุญาตจากสภาสามัญเท่านั้น วิธีปฏิบัติเมื่อเร็ว ๆ นี้ คือ จะอนุญาตเมื่องบประมาณได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประสานงาน โดยได้รับเรื่องยินยอมเป็นเอกฉันท์จากสภาสามัญเพื่อยืนยันมติโดยไม่มีการบอกกล่าว และให้การรับรองโดยไม่มีการอภิปราย ซึ่งโดยปกติดำเนินการโดยประธานคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลตามที่ได้มีการปรึกษาหารือกับวิปฝ่ายอื่น ๆ นอกจากนี้ การเดินทางของคณะกรรมการยังต้องได้รับความเห็นพ้องในรายงานคณะกรรมการที่ได้เสนอแนะว่าให้มีการอนุญาตตามบทบัญญัติในข้อบังคับการประชุมสภา ข้อ ๕๖.๒ ซึ่งกำหนดว่า ตามหนังสือบอกกล่าวคณะรัฐมนตรีอาจเสนอญัตติให้อำนาจกรรมการในการเดินทาง และญัตตินั้น ได้มีการรับรองโดยสมาชิก

๑๐ คนไม่คัดค้าน แต่เนื่องจากการแก้ไขข้อบังคับในปี ๒๕๔๔ กระบวนการนี้จึงยังไม่เคยเกิดขึ้น ตารางต่อไปนี้ แสดงจำนวนครั้งของการเดินทางในปีที่ผ่านมา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมด (หน้าถัดไป)

ในห้องประชุมของสมาคมฯ ใช้ระบบกล้องจับภาพผู้พูดอัตโนมัติ (ระบบ DOME Camera) ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ไทย ได้มีการนำระบบนี้มาใช้ครั้งแรกในการประชุมของสมาคมฯ ที่กรุงเทพมหานคร ๒๕๕๑

- นาย Vladimir SVINAREV เลขานุการสภาสหพันธรัฐรัสเซีย กล่าวว่า สภาสหพันธรัฐของรัสเซียได้ดำเนินการโดยใช้หลักการสำคัญ ๓ ประการ คือ การสะท้อนความเข้มแข็งของอำนาจตามรัฐธรรมนูญให้ได้มากที่สุด การรักษาความต่อเนื่องในการทำงาน และการสร้างโครงสร้างที่มีลักษณะคล้ายกับคณะกรรมการและคณะกรรมการต่าง ๆ ของสภาควมาให้ได้มากที่สุด การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโครงสร้างสำคัญภายในของสภาสหพันธรัฐรัสเซียเกิดจากการรับรองระเบียบข้อบังคับ (Bylaws) ของสภาสหพันธรัฐฉบับใหม่ ในปี ๒๕๔๕ จำนวนของคณะกรรมการและคณะกรรมการมีเพิ่มขึ้น ตามข้อบังคับการประชุมปัจจุบัน สภาสหพันธรัฐรัสเซียมีคณะกรรมการ ๑๖ คณะ และคณะกรรมการ ๑๑ คณะ คณะกรรมการและคณะกรรมการมีสิทธิเท่ากันและมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันในการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญของสภาจะต่างกันเพียงลักษณะของการก่อตั้งและจำนวนสมาชิกในคณะเท่านั้น สมาชิกของสภาสหพันธรัฐอาจเป็นสมาชิกของคณะกรรมการคณะหนึ่งและเป็นสมาชิกของคณะกรรมการได้ไม่เกินสองคณะ ตามกฎได้อนุญาตให้คณะกรรมการและคณะกรรมการของสภาสหพันธรัฐจัดการประชุมในพื้นที่ในเขตเลือกตั้งของสหพันธรัฐรัสเซีย สิทธินี้เกิดจากลักษณะของสภาสหพันธรัฐ ซึ่งการเชื่อมโยงที่สำคัญที่สุดคือการเชื่อมโยงศูนย์กลางของสหพันธรัฐกับภูมิภาคต่าง ๆ การจัดการประชุมในพื้นที่ รวมถึงการดำเนินกระบวนการพิจารณา การจัดประชาพิจารณ์ทางรัฐสภา การประชุม การสัมมนา และกิจกรรมอื่น ๆ ในพื้นที่ โดยคณะกรรมการของสภาสหพันธรัฐที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้กำหนดพื้นที่ที่จะประชุมตามที่ตกลงกับสภาที่ปรึกษาของสภาอันเป็นหน่วยงานถาวรของสภาสหพันธรัฐ คณะกรรมการและคณะกรรมการของสภาสหพันธรัฐแต่ละคณะอาจจัดให้มีการประชุมในพื้นที่ได้ไม่เกินปีละ ๒ ครั้ง

ในปี ๒๕๕๒ คณะกรรมการและคณะกรรมการของสภาสหพันธรัฐได้จัดการประชุมในพื้นที่จำนวน ๑๑ ครั้ง ส่วนใหญ่จะใช้หน่วยงานกลางของรัฐบาลเป็นสถานที่สำหรับจัดการประชุมคณะกรรมการและคณะกรรมการของสภาสหพันธรัฐ เช่น คณะกรรมการกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ใช้ศาลรัฐธรรมนูญของรัสเซียเป็นสถานที่ในการจัดประชุม เป็นต้น ส่วนหัวข้อสำหรับการประชมนั้นส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับบทบาทของการลงทุนด้านงบประมาณของสหพันธรัฐในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของภูมิภาคในช่วงระหว่างที่มีวิกฤตการณ์ทางการเงิน ความเป็นรัฐตามรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐรัสเซีย พื้นที่สีเขียวในเขตที่มีประชากรอาศัยอยู่ทั้งในเมืองและเขตชนบท การพัฒนาอุตสาหกรรมก่อสร้างและประเด็นปัญหาอื่น ๆ และอย่างที่ทราบกัน โอลิมปิกฤดูหนาวครั้งถัดไปจะจัดขึ้นในรัสเซีย ณ เมืองโซจิ คณะกรรมการของสภาสหพันธรัฐด้วยความร่วมมือกับสภาบัญญัติแห่งสหพันธรัฐรัสเซียได้จัดการประชุมในพื้นที่นั้น ณ เมื่องดังกล่าว เพื่ออภิปรายกันในเรื่องการใช้จ่ายเงินของสหพันธรัฐให้เกิดประสิทธิภาพในการให้เงินแก่เมืองโซจิ และการจัดกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ ๒๒ สภาสหพันธรัฐจะได้ดำเนินการติดตามในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องและคอยติดตามการดำเนินการในการจัดเตรียมการจัดประชุมระหว่างประเทศที่มีความสำคัญนี้ การจัดการประชุมหรือเวทีสัมมนาระหว่างประเทศที่สำคัญ ๆ ซึ่งจัดนอกรัฐสภานั้น โดยปกติจะอยู่ในความคุ้มครองของสภาสหพันธรัฐ การประชุมที่ว่านี้รวมถึง “การประชุมเศรษฐกิจไปกาล” ซึ่งเป็นการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับเรื่อง “ถนนปลอดภัยเพื่อชีวิตที่ปลอดภัย” และ “การประชุมด้านสิ่งแวดล้อมระหว่าง

ประเทศเนฟสกี” ด้วย อย่างไรก็ตาม ฝ่ายที่มีหน้าที่เป็นผู้จัดการประชุมทั้งหมดทุกการประชุม คือ คณะกรรมาธิการและคณะกรรมการของสภาสหพันธรัฐ และฝ่ายเลขานุการ นอกจากนี้ ตามข้อบังคับของ สภา ทั้งคณะกรรมาธิการและคณะกรรมการจะต้องส่งรายงานการดำเนินงานของตนให้สภาในแต่ละปีด้วย ซึ่งก็เป็นการรายงานเกี่ยวกับการจัดการประชุมในพื้นที่ต่าง ๆ นั้นเอง ทั้งนี้ ประธานสภาสหพันธรัฐและที่ปรึกษาของสภาจะต้องมีหน้าที่ที่ชัดเจนว่า การประชุมแต่ละครั้งที่จัดขึ้นจะต้องเกิดผลเป็นรูปธรรม บทบาทสำคัญในการบรรลุสิ่งนี้คือ การจัดการของฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมาธิการและคณะกรรมการ รายงานที่วันนั้นจะได้ มีการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปว่าได้มีการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือไม่ และได้มีการจัดเตรียม ข้อเสนอต่าง ๆ สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพของเงินที่ใช้ไปด้วย นั่นคือการจัดการประชุมจะต้องทำให้เกิดผลดีที่สุดโดยใช้งบประมาณน้อยที่สุด

- Dr. Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี กล่าวเสริมในประเด็นนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีว่า สัดส่วนของงานรัฐสภาที่ทำสำเร็จลุล่วง จำนวนมากนั้น ดำเนินการในคณะกรรมาธิการ ซึ่งแต่ละคณะจัดตั้งขึ้น โดยการตัดสินใจของที่ประชุมใหญ่ โดยมีวาระตามที่ได้มีการเลือกตั้งทั้งหมด คณะกรรมาธิการบางคณะกำหนดให้มีขึ้น โดยรัฐธรรมนูญของ เยอรมนีหรือกฎหมายพื้นฐาน แต่คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็จัดตั้งขึ้นโดยสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี ปัจจุบัน มีจำนวน ๒๒ คณะ โดยสะท้อนโครงสร้างของรัฐบาลสหพันธรัฐนั่นเอง ซึ่งโดยทั่วไปก็จะกำหนดคณะกรรมาธิการตามกระทรวงต่าง ๆ แต่ละกระทรวง แต่รัฐสภาก็สามารถกำหนดคุณสมบัติที่เป็นขอบเขต นโยบายพิเศษขึ้นมาเพื่อจัดตั้งคณะกรรมาธิการเพิ่มเติมก็ได้ คณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี ประกอบด้วย สมาชิกจากกลุ่มรัฐสภาต่าง ๆ ทั้งหมด โดยสอดคล้องกับความสมดุลของพรรคการเมืองใน สภาผู้แทนราษฎรด้วย คณะกรรมาธิการแต่ละคณะจะประกอบด้วย ประธาน รองประธานหนึ่งคน และ สมาชิก โดยแต่ละคณะจะมีจำนวนสมาชิกแตกต่างกันไป ตั้งแต่ ๑๑ – ๔๑ คน ประธานคณะกรรมาธิการมี หน้าที่ในการจัดเตรียม เรียกประชุม และดำเนินการประชุมคณะกรรมาธิการ กิจกรรมของคณะกรรมาธิการ มิได้จำกัดเพียงการจัดให้มีการอภิปรายหรือพิจารณาในห้องประชุมของสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น แต่ยังคง ต้องดำเนินกิจกรรมอีกมากมายนอกบริเวณรัฐสภา เพื่อให้มีการร่วมแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาทางการเมืองในหัวข้อสำคัญ ๆ ที่อยู่ในความสนใจร่วมกัน และเพื่อให้ได้รับข้อมูลสำหรับนำมาใช้ ในงานของคณะกรรมาธิการ กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจัดทำขึ้นได้ในสถานที่ต่าง ๆ ภายในกรุงเบอร์ลิน รวมถึงรัฐอื่นของเยอรมนีหรือแม้แต่จัดนอกประเทศก็ได้ สำหรับงานของคณะกรรมาธิการที่ต้องเดินทางไป ต่างประเทศนั้นก็เพื่อให้สมาชิกได้รับทราบข้อมูลและได้รับประสบการณ์โดยตรง เพื่อนำกลับไปใช้กับงานของ ตน ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการอภิปรายในเรื่องของวิกฤตการณ์ทางการเงินและทางเศรษฐกิจของโลก การก่อการร้าย ความขัดแย้งทางเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ การขจัดความยากจน การลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือ ความพยายามในการต่อสู้กับโรคเอชไอวี/เอดส์ ซึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการพัฒนาการเมืองภายในประเทศไม่ สามารถแยกออกจากการกำหนดนโยบายในระดับนานาชาติได้ สองสิ่งนี้จะต้องไปควบคู่กัน แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมาธิการไม่มีอำนาจตัดสินใจที่จะดำเนินกิจกรรมด้านต่างประเทศได้เอง เมื่อคณะกรรมาธิการทราบ

จุดหมายปลายทางที่จะไปและวันเวลาทั้งหมดแล้ว ก็จะต้องขออนุญาตจากประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นหนังสือพร้อมอธิบายรายละเอียดและเหตุผลของการเดินทาง ซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะอนุญาตให้เดินทางไปต่างประเทศหรือไม่หลังจากที่ได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดในปรตเซียเดิม (คณะของประธานสภาและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี) โดยมีความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรที่ครอบคลุมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา โดยทั่วไปก่อนการเดินทางจะต้องมีการจัดทำร่างเผยแพร่เพื่อแจ้งให้ประชาชนทราบถึงสถานที่และเรื่องหรือหัวข้อที่จะเดินทางไป และภายหลังการเดินทางคณะผู้แทนแต่ละคนจะต้องเสนอรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อรายงานเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเดินทาง นอกจากนี้ยังมีการเดินทาง เข้าร่วมการประชุมทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วย ซึ่งรวมถึงการประชุมร่วมกับรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ในยุโรปที่จัดขึ้นเป็นประจำด้วย

- นาย Gheorghe BARBU เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โรมาเนีย ร่วมอภิปรายในประเด็นนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาผู้แทนราษฎร โรมาเนียว่า ตามกฎแล้วการประชุมคณะกรรมการจะจัดขึ้นในสถานที่ของสภา แต่หากมีข้อยกเว้นหรือหากมีความเห็นชอบเป็นอย่างใดของสำนักงานประจำ (Standing Bureau) ของสภาแล้ว กิจกรรมของคณะกรรมการต่าง ๆ ก็อาจจัดขึ้นนอกบริเวณสภาได้ รัฐธรรมนูญ กฎหมายของรัฐสภา และข้อบังคับได้กำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับคณะกรรมการของรัฐสภาในการปฏิบัติหน้าที่นอกบริเวณรัฐสภา และเพื่อให้ดำเนินกิจกรรมหลักของคณะกรรมการได้สำเร้จนั่นคือ การอภิปรายและการรับรองร่างพระราชบัญญัติ กรรมการจึงต้องลงพื้นที่ในเขตเลือกตั้งของตนหรือเขตเลือกตั้งอื่น เพื่อให้ได้รับข้อมูลอยู่เป็นประจำโดยบางครั้งอาจเป็นการพบปะกับผู้มีอำนาจในท้องถิ่น หรือผู้นำของหน่วยงานที่ได้รับการกระจายอำนาจ ซึ่งคณะกรรมการที่ออกไปทำงานนอกบริเวณรัฐสภานี้ได้แก่ คณะกรรมการบริหารสาธารณะ คณะกรรมการการเกษตร คณะกรรมการการศึกษา หนึ่งในบทบาทที่สำคัญของรัฐสภาคือการควบคุมทางรัฐสภา ซึ่งมีคณะกรรมการสามัญต่าง ๆ ของรัฐสภาหรือคณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้ทำหน้าที่นี้ กิจกรรมการควบคุมทางรัฐสภามีการดำเนินการนอกบริเวณรัฐสภาด้วยเหตุผลหลายประการ ได้แก่ มีความจำเป็นเพื่อต้องการตรวจสอบรูปแบบหรือวิธีการที่หน่วยงานของรัฐบางแห่งหรือสถาบันอื่น ๆ ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตน และตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติตามดังกล่าวเป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายหรือไม่ หรืออาจเป็นสถานการณ์ที่ยากลำบากในบางเรื่องของเศรษฐกิจของโรมาเนีย การสอบสวนการกระทำผิดต่าง ๆ การกระทำที่เป็นการทุจริต และข้อเรียกร้องของประชาชนต่อรัฐสภา รวมถึงการติดตามการปฏิบัติตามสิทธิของผู้ต้องขังด้วย นอกจากนี้ กิจกรรมของคณะกรรมการที่ได้ทำนอกบริเวณรัฐสภายังมีอีกหลายวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อได้เข้าร่วมในการถกอภิปรายสาธารณะ สัมมนา หรือในรูปของการประชุมที่ได้มีการกำหนดหัวข้อต่าง ๆ กันไป และได้จัดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศกับตัวแทนของหน่วยงานท้องถิ่นของรัฐ สหภาพทางการค้า องค์กรของนายจ้าง สมาคมวิชาชีพ และเอ็นจีโอต่าง ๆ นอกจากนี้ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้เข้มแข็งทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ของยุโรป เอเชีย แอฟริกา และสหรัฐอเมริกา สมาชิกคณะกรรมการเข้าร่วมประชุม

คณะกรรมการวิชาการชุมชนและกิจการยุโรปของสหภาพยุโรปเป็นประจำ ทั้งนี้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะกรรมการนั้น มักได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญของรัฐสภา

- นาย Constantin GHEORGHE รองเลขาธิการวุฒิสภาโรมาเนีย ร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวุฒิสภาโรมาเนียว่า วุฒิสภาโรมาเนียมีคณะกรรมการสามัญจำนวน ๑๖ คณะ คณะกรรมการร่วมสามัญระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจำนวน ๖ คณะ คณะกรรมการพิเศษ (จำนวนผันแปร) ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ ๓ คณะ และคณะกรรมการสอบสวนร่วมระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมวุฒิสภาจะเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในอำนาจหน้าที่และจำนวนสมาชิกของคณะกรรมการตามที่สำนักงานประจำเสนอ คณะกรรมการจะประชุมกันสัปดาห์ละ ๑ - ๒ ครั้ง ในช่วงระหว่างสมัยประชุมสามัญทั่วไป และประชุม ๑ สัปดาห์ในช่วงระหว่างวันหยุดยาวของรัฐสภา (มกราคม กรกฎาคม - สิงหาคม) การประชุมคณะกรรมการจะไม่เปิดเผยสู่สาธารณะ และคณะกรรมการแต่ละคณะจะตัดสินใจในลักษณะของการอภิปรายด้วยการลงคะแนนเสียง ดังนั้น คณะกรรมการอาจจะเห็นชอบให้เชิญตัวแทนของสื่อมวลชน และอาจกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ภายใต้การทำงานของคณะกรรมการที่จะสามารถถ่ายทอดผ่านวิทยุหรือโทรทัศน์ โดยเงื่อนไขนั้นจะต้องไม่กระทบกับผลประโยชน์ของรัฐ อำนาจหน้าที่หลักของคณะกรรมการสามัญคือ การดำเนินการด้านนิติบัญญัติ สิทธิพิเศษที่เกี่ยวกับการตรวจสอบของรัฐสภา เช่น การสอบสวนของรัฐสภาที่กระทำโดยคณะกรรมการ หรือตามที่สำนักงานประจำร้องขอ และการเป็นตัวแทนของวุฒิสภาเข้าร่วมการประชุมทั้งในประเทศและต่างประเทศ งานของคณะกรรมการในประเทศได้แก่ การรวบรวมและเก็บข้อมูล พบปะกับเจ้าหน้าที่หรือตัวแทนในหน่วยงานท้องถิ่น สถาบันต่าง ๆ และประชาชน สร้างความร่วมมือถาวรและความร่วมมือเฉพาะกิจในเรื่องที่อยู่ในความสนใจร่วมกันกับสถาบันหรือองค์กรของประเทศ และตัวแทนขององค์กรระหว่างประเทศ ในโรมาเนีย รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐสภาต่างประเทศได้มาเยือนโรมาเนียอย่างเป็นทางการ การประชุมนอกบริวารรัฐสภาหรือการประชุมอื่น ๆ ในประเทศ ส่วนงานของคณะกรรมการที่ดำเนินการในต่างประเทศคือ การเป็นตัวแทนของวุฒิสภาในการกิจด้านต่างประเทศ เช่น การศึกษาดูงาน คณะกรรมการในรัฐสภาต่างประเทศ การเข้าร่วมประชุมที่คณะกรรมการของรัฐสภาต่างประเทศหรือสภายุโรปจัดขึ้น การเข้าร่วมในการกิจระหว่างประเทศและการเป็นตัวแทนของรัฐสภาโรมาเนียในความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น สมาชิกรัฐสภานานาชาติด้านที่อยู่อาศัย การประชุมรัฐสภาของยุโรปด้านพลังงาน ทดแทน และสมาคมสมาชิกรัฐสภาระหว่างประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IPAIT) และยังมีคณะกรรมการสำคัญอีกสองคณะ คือ ๑) คณะกรรมการร่วมของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาสำหรับความสัมพันธ์กับองค์การยูเนสโก คณะกรรมการนี้ได้รับการจัดตั้งในปี ๒๕๕๑ เดิมคือกลุ่มมิตรภาพของรัฐสภาโรมาเนียกับองค์การยูเนสโก โดยคณะกรรมการนี้จะเข้าร่วมประชุมขององค์การยูเนสโกและร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การยูเนสโกด้วย ๒) คณะอนุกรรมการประชากรและการพัฒนาของวุฒิสภา ซึ่งแยกย่อยออกมาจากคณะกรรมการสาธารณสุข

๒) “การประท้วงของสมาชิกรัฐสภา (และผู้เยี่ยมชม) ในช่วงเปิดสมัยประชุมและระเบียบในการรักษาความสงบเรียบร้อย” (Demonstrations of members (and visitors) during sessions and the rules of order) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี

- นาย Ulrich SCHÖLER ได้ดำเนินการอภิปรายในประเด็นนี้ โดยกล่าวถึงมาตรการของสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีในการรักษาความสงบเรียบร้อยในห้องประชุมสภาและบริเวณรัฐสภา โดยแบ่งออกเป็นสองกรณีหลักคือ ๑) กรณีที่ผู้ก่อความวุ่นวายเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ ๒) ผู้ก่อความวุ่นวายเป็นผู้เยี่ยมชมรัฐสภา

กรณีที่ ๑ ผู้ก่อความวุ่นวายเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมสภาที่ปรึกษาอาวุโสได้อภิปรายกันในเรื่องการก่อความวุ่นวายในระหว่างการประชุมสภา ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวันก่อน โดยได้ถามคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องคือ คณะกรรมการตรวจสอบการเลือกตั้ง ความคุ้มกัน และข้อบังคับการประชุมสภา ให้ทำการตรวจสอบประสิทธิผลของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความเรียบร้อยที่ระบุไว้ในข้อบังคับการประชุมสภา แต่ทันทีที่มีการเสนอข้อร้องเรียนดังกล่าว สมาชิกหลายคนก็ประท้วงโดยการใส่หน้ากากนายกรัฐมนตรีนครรัฐในเยอรมนีแห่งหนึ่ง โดยมีมุกพิน็อกคิโอ ประธานในที่ประชุมสั่งให้ถอดหน้ากากดังกล่าวและสั่งให้ออกนอกห้องประชุม และอีกเหตุการณ์เมื่อสมาชิกหลายคนคลี่ป้ายผ้าออกและยกธงขึ้นในระหว่างการอภิปรายหนึ่งในมาตรการรักษาความปลอดภัยคือ การให้สมาชิกพักจากการประชุมชั่วคราว ซึ่งที่ประชุมที่ปรึกษาอาวุโสได้มีความเห็นว่า วิธีการนี้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจเนื่องจากต้องใช้ในระหว่างการอภิปรายนั้นและใช้ในเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นทันที และจะต้องมีการระบุดัวสมาชิกที่ก่อความวุ่นวายด้วย ซึ่งก็เป็นไปได้น้อยมากหากเป็นอย่างเช่นกรณีแรกที่สมาชิกใส่หน้ากากอยู่ก็จะไม่ทราบว่าเป็นใคร นอกจากนี้ ยังมีมาตรการรักษาความเรียบร้อยอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในข้อบังคับอีก เช่น ๑) ขอให้อภิปรายในประเด็น (หากเห็นว่าสมาชิกกำลังพูดนอกเรื่อง) ๒) ขอให้อยู่ในความเรียบร้อย ๓) สั่งไม่ให้พูดต่อ หากสมาชิกถูกขอให้อยู่ในความเรียบร้อยถึงสามครั้งหรือถูกขอให้อภิปรายในประเด็นเป็นจำนวนสามครั้งแล้ว และสมาชิกไม่ดำเนินการตาม ประธานต้องสั่งให้สมาชิกผู้นั้นหยุดการอภิปรายทันที และหากสมาชิกพูดเกินเวลา ประธานควรสั่งมิให้สมาชิกผู้นั้นกล่าวต่อหากได้มีการเตือนแล้วหนึ่งครั้ง และ ๔) การให้สมาชิกพักจากการประชุมชั่วคราว โดยประธานอาจสั่งให้สมาชิกออกจากห้องประชุมในช่วงระหว่างการประชุมหากสมาชิกผู้นั้นได้ทำการฝ่าฝืนอย่างร้ายแรงก่อนปิดการประชุม ประธานจะต้องประกาศจำนวนวันประชุมที่จะสั่งสมาชิกผู้นั้น (มากที่สุด ๓๐ วัน) อย่างไม่กี่ดี ยังมีอีก ๒ มาตรการที่มีได้ระบุอยู่ในข้อบังคับการประชุมสภาและใช้กับการฝ่าฝืนที่ไม่มีความรุนแรง เช่น การไม่อนุญาตให้กล่าวถ้อยคำที่ขัดแย้งกับข้อบังคับการประชุมสภาและการวิจารณ์หรือการดำเนินอย่างรุนแรง และการสั่งพักการประชุมชั่วคราว

หากความวุ่นวายนำไปสู่สถานการณ์ที่ต้องมีตำรวจเข้ามาดำเนินการ ประธานสามารถกำหนดทิศทางหรือมีคำสั่งที่จำเป็นแก่ตำรวจนอกเหนือไปจากมาตรการที่กล่าวแล้วได้ กล่าวโดยสรุป ในการเลือกตั้งสมัยแรก หรือสภาผู้แทนราษฎรชุดแรก ปี ๒๔๕๒ ถึง ๒๔๕๖ เป็นระยะเวลา ๔ ปีนั้น มีคำสั่ง

ขอให้พูดในประเด็นจำนวน ๕๘ ครั้ง ขอให้อยู่ในความเรียบร้อย ๑๕๖ ครั้ง สั่งให้หยุดการอภิปราย ๔๐ ครั้ง ขอพักสมาชิกจากการประชุม ๑๗ ครั้ง และหยุดพักการประชุมชั่วคราว ๒ ครั้ง และนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา ๕๗ ปี มีการสั่งพักสมาชิกจากการประชุม ๖ ครั้ง และสั่งพักการประชุมเพียง ๒ ครั้ง เท่านั้น

กรณีที่ ๒ : ผู้ก่อความวุ่นวายเป็นผู้เยี่ยมชมรัฐสภา

เหตุการณ์การก่อความวุ่นวายในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเกิดขึ้นโดยกลุ่มบุคคลจำนวนหนึ่งคลี่ปายผ้าในส่วนที่นั่งของผู้เยี่ยมชม ขณะเดียวกันก็มีการ โปรยชนบัตรยุโรปปลอมลงมาในที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎร หลังจากเหตุการณ์วันนั้นก็ยังมีบุคคลอีกหลายคนปีนราวระเบียงแล้วกระโดดลงไปในพื้นที่ของห้องประชุม ส่วนความวุ่นวายภายนอกห้องประชุมก็มีกลุ่มบุคคลปีนกำแพงบนคาบฟ้า โดยมีการตั้งข้อหาบุกรุก ทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือก่อกวนหรือรบกวนการดำเนินกิจกรรมของฝ่ายนิติบัญญัติกับกลุ่มบุคคลเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี สภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีมีมาตรการในการป้องกันเหตุวุ่นวายและรักษาความปลอดภัย คือ ผู้เยี่ยมชมทุกคนจะต้องผ่านการตรวจความปลอดภัยเมื่อเข้ามายังบริเวณรัฐสภาโดยใช้ระบบข้อมูลของตำรวจในการตรวจสอบบุคคลที่ทำการนัดหมายล่วงหน้า ส่วนบุคคลที่มีได้นัดหมายล่วงหน้าก็ต้องผ่านการตรวจบุคคลและสิ่งของ คือ ประตูทางเข้าและเครื่องเอ็กซเรย์ที่ตรวจจับวัตถุหรือโลหะ และหากจะเข้าไปยังห้องประชุม จะต้องฝากร่ม เสื้อ ไม้เท้า กระเป๋า เครื่องมือที่ใช้บันทึกภาพและเสียงไว้ที่ห้องรับฝากของ

- นาย Constantin GHEORGHE รองเลขาธิการวุฒิสภาโรมาเนีย กล่าวว่า ภายหลังจากปี ๒๕๓๒ รัฐสภาโรมาเนียได้รับการก่อตั้งขึ้นอีกครั้งในฐานะเป็นสถาบันประชาธิปไตยและสถาบันที่เป็นตัวแทนของประชาชนชาวโรมาเนีย การแสดงการ โห่ร้องโดยปกติ การปรบมือต้อนรับอย่างกึกก้อง การปรบมือยาว ๆ เป็นระยะเวลานาน หรือการมีสโลแกน ในยุคที่ปกครองแบบคอมมิวนิสต์ใน โอกาสการประชุมรัฐสภา กลายเป็นการต่อสู้ทางอุดมคติต่อระบบพรรคการเมืองหลายพรรค บางครั้งสมาชิกและผู้เยี่ยมชมการประชุมสภาที่เติบโตมากับระบอบคอมมิวนิสต์ก็อาจมีการแสดงออกทางอารมณ์บ้าง หลายครั้งปรากฏในข้อความที่เขียนบนป้ายผ้าหรือระดับความรุนแรงของคำพูด โดยประธานก็จะใช้วิธีการตักเตือนหรือให้ออกจากห้องประชุมไป การรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างการประชุมสภาในกรณีที่ผู้ประท้วงเป็นผู้เยี่ยมชมรัฐสภานั้น โดยที่การประชุมวุฒิสภาและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โรมาเนียเป็นแบบเปิดเผย เว้นแต่สมาชิกจะตัดสินใจโดยการออกเสียงลงคะแนนให้เป็นการประชุมลับก็เป็นการประชุมลับ ทั้งนี้คณะทูตตัวแทนจากสื่อมวลชน/วิทยุ/โทรทัศน์ รวมถึงผู้เยี่ยมชมคณะอื่น ๆ อาจเข้าฟังการประชุมวุฒิสภาได้โดยการเชิญและลงนามในหนังสือเชิญ โดยเลขาธิการวุฒิสภา ส่วนประชาชนทั่วไปก็อาจเข้าฟังการอภิปรายได้ตามที่ได้รับอนุญาตเนื่องจากที่นั่งนั้นมีจำกัด ผู้เข้าฟังการประชุมจะต้องไม่ใช่เสียงมีชนนั้นอาจถูกขอให้ออกจากห้องประชุม สำหรับการรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างการประชุมสภาในกรณีที่ผู้ประท้วงเป็นสมาชิกรุ่น สมาชิกที่ขึ้นกล่าวบนเวทีและในที่ประชุมจะถูกห้ามมิให้กล่าวดูถูกหรือใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่น และการพูดกันระหว่างบุคคลที่ขึ้นอยู่บนเวทีกับบุคคลที่นั่งอยู่ในห้องประชุมก็มีให้กระทำด้วย ในกรณีที่มิ

การฝ่าฝืนข้อบังคับการประชุมสภา ก็จะมีมาตรการต่าง ๆ กันไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น โดยการเตือนขอให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย ถอนคำพูด ให้ออกจากห้องประชุม การเตือนที่เผยแพร่ออกเป็นหนังสือทั้งนี้ก่อนที่ประธานจะขอให้สมาชิกอยู่ในความสงบเรียบร้อย ประธานอาจขอให้สมาชิกที่กล่าวคำพูดไม่คั่นถอนคำพูดหรือให้อธิบายคำที่ตนได้พูดแล้วก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้น หากประธานหรือสมาชิกที่ถูกกล่าวถึงหรือถูกโจมตีโดยคำพูดนั้นพอใจ ก็ไม่ต้องใช้มาตรการนี้ต่อไป

๓) “การร้องทุกข์ต่อรัฐสภา” (Petitioning the Parliament) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย V.K. AGNIHOTRI เลขาธิการราชสภาอินเดีย

- นาย V.K. AGNIHOTRI กล่าวว่า การร้องเรียนเป็นเครื่องมือที่เป็นที่นิยมของประชาชน เพื่อที่จะแสดงความคับข้องใจของพวกเขา และรัฐสภาก็เป็นที่ที่เหมาะสมที่ประชาชนจะมาร้องทุกข์ เนื่องจากไม่มีค่าใช้จ่ายมากและสามารถเข้าถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ การร้องทุกข์ต่อรัฐสภาเป็นเครื่องมือโดยตรงของประชาชนที่ใช้สื่อสารจากทุกมุมของประเทศ ซึ่งตามมาตรา ๓๕๐ ของรัฐธรรมนูญอินเดียก็ให้การรับรองสิทธิของบุคคลทุกคนในการเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรวมถึงรัฐสภาของอินเดียด้วย เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาที่คับข้องใจของประชาชน

คณะกรรมการร้องทุกข์เป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่เก่าแก่ที่สุดในรัฐสภาอินเดีย และย้อนกลับไปในสมัยที่รัฐสภาในยุคก่อนอินเดียจะได้รับเอกราช การร้องทุกข์จำกัดเฉพาะเรื่องที่เป็นสาธารณะ ต่อมาในปี ๒๔๙๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการร้องทุกข์ขึ้นทั้งในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร จนถึงปี ๒๕๐๗ เรื่องที่ร้องเรียนต้องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่ได้เผยแพร่ในราชกิจจานุเบกษา หรือได้มีการเสนอร่างในสภาเท่านั้น และต่อมาได้มีการแก้ไขขอบเขตการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ โดยปัจจุบันเรื่องร้องทุกข์อาจเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ เรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ยังค้างพิจารณาในชั้นวุฒิสภา และเรื่องใด ๆ ที่เป็นความสนใจของสาธารณชนทั่วไป โดยอยู่ในรูปเอกสารเสนอต่อรัฐสภาและลงลายมือชื่ออย่างน้อยหนึ่งคน ทั้งนี้อาจลงลายมือชื่อร่วมกันหรือลงลายมือชื่อหลายคนก็ได้ เรื่องร้องทุกข์สามารถแบ่งแยกได้เป็นเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับร่างกฎหมาย/ด้านนิติบัญญัติ เรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับความคับข้องใจของประชาชน เรื่องร้องทุกข์ที่เกี่ยวกับประชาคมติ/ข้อเสนอแนะต่ออน โยบายสาธารณะ และกิ่งข้อร้องทุกข์ คือใช้รูปแบบการร้องทุกข์แต่ในสาระอาจเป็นเรื่องความคับข้องใจส่วนบุคคล

วิธีการเสนอข้อร้องทุกข์ให้เสนอต่อราชสภาหรือโลกสภา โดยระบุชื่อผู้ร้อง คำร้องทุกข์ควรเป็นข้อความร้องทุกข์ที่สั้นกะทัดรัด และลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์อย่างน้อยหนึ่งคน ในบางกรณีอาจมีสมาชิกรัฐสภาลงลายมือชื่อรับรองด้วย ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาฮินดูหรือภาษาอังกฤษ หากเป็นภาษาอื่นของอินเดียก็จะต้องแปลมาด้วย ลายมือชื่อแรกจะถือเป็นผู้ร้องทุกข์หลัก ซึ่งเป็นผู้ที่รวบรวมลายมือชื่อของผู้ร่วมร้องทุกข์ ผู้ร้องทุกข์หลักสามารถส่งคำร้องทุกข์ให้กับสมาชิกสภา เพื่อขอให้ลงลายมือชื่อรับรองโดยสมาชิกสภาอาจเสนอคำร้องทุกข์ต่อให้กับเลขาธิการสภา หรือในอินเดียผู้ร้องทุกข์สามารถยื่นคำร้องทุกข์ต่อเลขาธิการสภาโดยตรงหากไม่สามารถหาสมาชิกสภาเป็นผู้สนับสนุนคำร้องทุกข์นั้นได้ เมื่อฝ่ายเลขานุการ

ของคณะกรรมการรับเรื่องร้องทุกข์ที่มีสมาชิกสภาลงลายมือชื่อรับรองแล้ว ก็จะมีการส่งคำร้องทุกข์นั้นให้กับกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความคิดเห็น หลังจากนั้นก็จะส่งกลับมาที่ประธานผ่านเลขาธิการสภา เพื่อขอความเห็นชอบ เมื่อมีการรับเรื่องร้องทุกข์เรียบร้อยตามลำดับแล้วก็จะแจ้งให้สภาทราบ สมาชิกที่ลงลายมือชื่อรับรองข้อร้องทุกข์มีสิทธิที่จะเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อสภา แต่หากสมาชิกผู้นั้นไม่อยู่หรือหมดวาระ/ลาออกไปก่อน เลขาธิการสภาจะรายงานต่อสภา จากนั้นคำร้องทุกข์จะส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อให้ตรวจสอบในรายละเอียด โดยคณะกรรมการจะเสนอรายงานพร้อมกับข้อเสนอแนะเฉพาะเรื่องต่อสภา คณะกรรมการร้องทุกข์ของโลกสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๕ คน ส่วนของราชยสภามี ๑๐ คน ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากประธานตามคำแนะนำของหัวหน้าพรรค/กลุ่ม หน้าที่ของคณะกรรมการร้องทุกข์ของราชยสภา ได้แก่ การตรวจสอบเรื่องร้องทุกข์ทุกเรื่องและรายงานข้อร้องทุกข์เฉพาะเรื่องต่อสภา ภายหลังจากการนำหลักฐานที่คณะกรรมการเห็นสมควรมาแสดง และเสนอมาตรการเยียวยาที่เป็นรูปธรรม หรือมาตรการป้องกันมิให้เกิดเหตุขึ้นซ้ำอีก ในขั้นแรก คณะกรรมการจะฟังข้อร้องทุกข์จากผู้ร้องทุกข์ โดยคณะกรรมการอาจตัดสินใจที่จะรับฟังจากบุคคลอื่น ๆ และตัวแทนองค์กร จากนั้นให้โอกาสตัวแทนของกระทรวงหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น ในการนี้ คณะกรรมการอาจเข้าเยี่ยมชมสถานที่/องค์กร/สถาบันต่าง ๆ และรับฟังข้อคิดเห็นจากประชาชนในภาคต่าง ๆ ของสังคม และหากจำเป็นอาจเชิญเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปากคำแล้วรายงานต่อสภา ผู้ร้องทุกข์และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจะได้รับสำเนาเพื่อให้ดำเนินการให้กับคณะกรรมการภายในระยะเวลา ๖ เดือน การร้องทุกข์นี้มีการใช้ในวงกว้างซึ่งจะมีอิทธิพลต่อนโยบายและกฎหมาย การร้องทุกข์ต่อรัฐสภาเป็นการช่วยให้ความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างประชาชนกับสภาเป็นไปโดยสะดวกขึ้น จำนวนและผลงานที่คณะกรรมการร้องทุกข์ของรัฐสภาได้ดำเนินการไปแล้วเฉพาะในช่วงปีที่ผ่านมาเป็นที่ยอมรับในระดับสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง นับถึงปัจจุบัน คณะกรรมการร้องทุกข์ของราชยสภาได้นำเสนอรายงานแล้วจำนวน ๑๓๗ เรื่อง ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์มากกว่า ๑๐๐ เรื่อง ส่วนคณะกรรมการร้องทุกข์ของโลกสภาได้นำเสนอรายงานแล้วจำนวน ๕๑ เรื่อง ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๒

- นาง Maria Valeria AGOSTINI หัวหน้าฝ่ายบริการกิจการระหว่างประเทศ วุฒิสภาอิตาลี ร่วมแสดงความเห็นในประเด็นนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับวุฒิสภาอิตาลีว่า รัฐธรรมนูญของอิตาลีให้อำนาจบุคคลในการเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อรัฐสภาได้ ซึ่งระบุว่า “ประชาชนทุกคนอาจเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อรัฐสภาโดยขอให้มีการมาตรการทางกฎหมายหรือระบุงสิ่งที่เป็นความจำเป็นทั่วไป” การร้องทุกข์ต่างจากการลงประชามติและร่างกฎหมาย ซึ่งทั้งสองอย่างจะต้องใช้จำนวนบุคคลหลายคนในการเสนอเรื่อง แต่การร้องทุกข์แค่บุคคลเพียงคนเดียวก็สามารถเสนอได้ ตามข้อบังคับการประชุมของทั้งสองสภาในอิตาลี ให้เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการสามัญที่มีอำนาจในเรื่องนั้น ๆ ในวุฒิสภาอิตาลี ประธานวุฒิสภาอาจสั่งให้ตรวจสอบคำร้องทุกข์และสถานะพลเมืองของผู้ร้องทุกข์ก่อน โดยคณะกรรมการที่ตรวจสอบนี้ไม่มีหน้าที่พิจารณาเนื้อหาของคำร้องทุกข์และไม่มีหน้าที่ในการพิจารณาตัดสินใจใด ๆ ส่วนในสภาผู้แทนราษฎรของอิตาลี คณะกรรมการที่ตรวจสอบอาจจะเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพื่อกระตุ้นให้รัฐบาลพิจารณาข้อเท็จจริงของคำร้องทุกข์

หรืออาจรวมเรื่องร้องทุกข์นั้นไว้ในร่างกฎหมายก็ได้ อย่างไรก็ตาม มีเหตุผลหลายประการที่เครื่องมือในการร้องทุกข์ขาดประสิทธิผล ซึ่งก็ได้แก่ คุณภาพของเรื่องร้องทุกข์อันมักจะเป็นปัญหาที่รู้จักกันดีอยู่ ความไม่เชื่อถือของรัฐสภาที่มีต่อเครื่องมือ “การมีส่วนร่วมของสถาบัน” ของรัฐ และความชอบที่จะพูดคุยกับประชาชนและกลุ่มต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการมากกว่า เฉพาะในช่วงรัฐสภาชุดที่ ๑๖ ระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน มีเรื่องร้องทุกข์จำนวน ๑,๐๗๖ เรื่อง หากไม่คำนึงถึงประสิทธิผลที่เป็นรูปธรรมของเครื่องมือนี้แล้ว การร้องทุกข์ก็เป็นรูปแบบการสื่อสารกับรัฐสภาที่ดีอันหนึ่งสำหรับผู้ที่ไม่มีความหวังจะไประบายหรือไม่รู้ว่าจะแสดงเรื่องที่คับข้องใจที่ใด ซึ่งต่อไปการร้องทุกข์อาจจะค่อย ๆ เข้ามาแทนที่เครื่องมือ เช่น การลงประชามติที่มุ่งผลให้มีการเพิกถอนร่างกฎหมายที่เสนอโดยประชาชนก็ได้

- นาย Vladimir V. SVINAREV เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย กล่าวว่า ข้อความจากประชาชน องค์กร และกลุ่มผู้สนับสนุนหรือกลุ่มอภิปรายต่าง ๆ ที่ส่งถึงรัฐสภา แสดงให้เห็นทัศนคติทางสังคมและเป็นตัวบ่งบอกและชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในรัฐบาล บทบาทของรัฐสภาในที่นี้จึงมิใช่การพิจารณาข้อร้องเรียนและจัดเตรียมรายงานได้อย่างง่าย ๆ จากการวิเคราะห์ข้อความต่าง ๆ ที่ได้รับงานของรัฐสภาจะต้องใช้ความแม่นยำถูกต้องในการกำหนดลำดับขั้นตอนในการบัญญัติกฎหมายให้เป็นไปตามความคาดหวังของประชาชน การส่งหรือเสนอสารหรือข้อความให้กับรัฐสภาจึงเป็นหนึ่งในรูปแบบที่สังคมสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการการตัดสินใจของฝ่ายนิติบัญญัติได้ ในรัสเซีย สิทธิของประชาชนในการเสนอข้อความต่อหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานปกครองตนเองจะมีรัฐธรรมนูญรับรอง สภาที่ปรึกษาแห่งสหพันธรัฐรัสเซียได้ให้ความเห็นชอบกฎหมายจำนวนมากที่ได้ออกแบบให้สามารถเข้าถึงรัฐบาลได้มากขึ้น มีการนำกฎหมายที่เป็นการรับประกันแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐบาลมาใช้และให้กฎหมายนั้นมีผลบังคับ สำหรับสภาที่ปรึกษาของสหพันธรัฐรัสเซีย ภาระหน้าที่หลัก ๆ สำหรับการทำงานกับสารหรือข้อความที่ส่งมานี้รับผิดชอบโดยประธานสภาที่ปรึกษาของสหพันธรัฐรัสเซีย สมาชิก เจ้าหน้าที่ คณะกรรมาธิการ และคณะกรรมการประจำของสภา โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานเลขาธิการของสภา การส่งข้อความร้องทุกข์อาจส่งได้หลายช่องทาง เช่น ทำเป็นหนังสือ ทางโทรศัพท์ซึ่งเปิดรับสายตลอด ๒๔ ชั่วโมง และทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในงานของสภา แต่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ไม่สามารถเข้ามาแทนที่การติดต่อกับประชาชนโดยตรงได้ เจ้าหน้าที่ระดับสูงของสภาและสมาชิกคณะกรรมาธิการของสภานั้นได้ให้การรับรองและพูดคุยกับประชาชนอยู่เป็นประจำ ในปี ๒๕๕๒ สภาที่ปรึกษาของสหพันธรัฐได้รับข้อความจำนวน ๑๘,๐๐๐ เรื่องโดยประมาณ ในจำนวนนี้ ๑๕,๐๐๐ ข้อความอยู่ในรูปแบบหนังสือ และจำนวน ๒,๐๐๐ เรื่องเป็นประชาชนที่เข้ามาขอพบด้วยตนเอง ปัญหาที่มาเป็นอันดับหนึ่งคือข้อความหรือปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม และโดยมากมักเป็นปัญหาเฉพาะบุคคล นั่นก็คือเรื่องของความกินดีอยู่ดี นอกเหนือจากนี้ก็จะเกี่ยวกับเรื่องการบังคับใช้กฎหมายและระบบตุลาการ ตลอดจนระบบการเมืองและรัฐบาล ประสิทธิภาพของรัฐสภาในการทำงานกับการร้องทุกข์ของประชาชนนั้นจะเห็นได้ว่ามีจำนวนของเรื่องที่ร้องทุกข์เพิ่มมากขึ้น สิ่งนี้ทำให้ต้องหาโอกาสใหม่ ๆ ที่จะดำเนินการในวิธีการที่เหมาะสม ในขอบเขต

แรกคือ การทำงานของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้มีการประสานงานและทำงานกับฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชน ขอบเขตที่สองคือ มาตรการการจัดการอบรมเพิ่มเติมสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐสภา และขอบเขตที่สาม คือการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานในการร้องทุกข์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

- นาย Constantin GHEORGHE รองเลขาธิการวุฒิสภาโรมาเนีย กล่าวถึงสิทธิในการร้องทุกข์ที่รัฐธรรมนูญโรมาเนียรับรอง โดยประชาชนหรือองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายมีสิทธินำปัญหาของตนเสนอข้อร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐ รวมถึงสถาบันของวุฒิสภา (คือ สมาชิกวุฒิสภา หรือ โครงสร้างของวุฒิสภา ได้แก่ ประธาน กลุ่มต่าง ๆ ของรัฐสภา และคณะกรรมการ) เพื่อให้แก้ไขปัญหาที่ โครงสร้างภายในที่สำคัญของวุฒิสภา ซึ่งแสดงบทบาทสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประชาสังคมและทีมงานที่ต้องทำการสื่อสารกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยโครงสร้างในระดับรัฐสภา ได้แก่ ๑) รองประธานวุฒิสภาหนึ่งคนจากสี่คนจะได้รับการแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ประสานงานการลงทะเบียนและการแก้ไขปัญหาการร้องทุกข์ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามกฎหมายและเพื่อให้ความเห็นในรายงานที่เกี่ยวข้องได้และเสนอต่อสำนักงานประจำซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งรองประธานนั่นเอง ๒) คณะกรรมการการสอบสวนการกระทำความผิด การต่อต้านการทุจริต และการร้องทุกข์ ตั้งขึ้นในปี ๒๕๔๔ และเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพและความแม่นยำมากขึ้น จึงได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการร้องทุกข์ขึ้นอีกคณะหนึ่งด้วย ส่วนโครงสร้างในระดับการบริหาร ได้แก่ สำนักประชาสัมพันธ์ โดยอยู่ภายใต้อำนาจของเลขาธิการวุฒิสภาอีกชั้นหนึ่ง

สำหรับคณะกรรมการการสอบสวนการกระทำความผิด การต่อต้านการทุจริต และการร้องทุกข์ มีหน้าที่ในการควบคุมทางด้านรัฐสภา คณะกรรมการโดยรองประธานวุฒิสภาจะดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องทุกข์ที่ได้รับหรืออาจได้รับ โดยตรงทางไปรษณีย์หรือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ขณะเดียวกันก็จะดำเนินการสอบสวนโดยวิธีการทางรัฐสภา เพื่อสอบสวนการกระทำความผิดที่ได้รับรายงานจากการร้องทุกข์ หากเรื่องที่ร้องทุกข์นั้นอยู่ในขอบเขตการดำเนินงานของวุฒิสภาโรมาเนีย วุฒิสภาก็จะรับคำร้องทุกข์นั้น และคณะกรรมการจะกำหนดรูปแบบวิธีการของการแก้ไขปัญหาภายใน ๑๐ วันนับจากวันที่ลงทะเบียนรับเรื่องร้องทุกข์นั้น หากเรื่องที่ร้องทุกข์เป็นเรื่องเร่งด่วน คณะกรรมการก็จะดำเนินการ โดยใช้มาตรการที่จำเป็นทันที แต่หากเรื่องร้องทุกข์ไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของวุฒิสภา คณะกรรมการก็อาจตัดสินใจแจ้ง/ร้องขอความเห็นจากหน่วยงานที่มีอำนาจอื่น เพื่อให้แก้ไขปัญหาข้อร้องทุกข์นั้น โดยหน่วยงานดังกล่าวจะต้องแก้ไขปัญหาและแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบภายใน ๓๐ วัน และแจ้งกลับไปวุฒิสภาเพื่อทราบด้วย อย่างไรก็ตาม ฟังระลึกว่าวุฒิสภา โรมาเนียมิใช่หน่วยงานที่ใช้อำนาจตุลาการ จึงมีอาจตัดสินใจโทษหรือเพิกถอนคำสั่งของศาลได้ ดังนั้น หากมีข้อร้องทุกข์ในลักษณะเช่นนี้ วุฒิสภาก็จะไม่รับข้อร้องทุกข์นั้น ในปี ๒๕๕๒ คณะกรรมการได้ทำการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาการร้องทุกข์แล้วจำนวนประมาณ ๑,๔๐๐ เรื่อง ในส่วนของสำนักประชาสัมพันธ์ได้รับเรื่องร้องเรียนที่ยื่นต่อวุฒิสภาทางไปรษณีย์/โทรสาร/ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งทางฝ่ายลงทะเบียนของวุฒิสภาจะต้องทำการลงทะเบียน

เรื่องราวร้องทุกข์นั้นก่อนดำเนินการ ในปี ๒๕๕๒ สำนักได้รับเรื่องร้องทุกข์จำนวน ๑,๐๗๘ เรื่อง ยื่น โดยนิติบุคคล ๒๕๗ เรื่อง ร้อยละ ๒๓ ส่งถึงประธานวุฒิสภา ร้อยละ ๑๕ ส่งถึงกลุ่มทางรัฐสภา (Parliamentary Groups) ร้อยละ ๔๕ ส่งถึงคณะกรรมการสามัญ และร้อยละ ๑๗ ส่งถึงเลขาธิการวุฒิสภา โดยหน้าที่แล้ว สำนักประชาสัมพันธ์จะรับผิดชอบในการแจ้งประชาชนทั่วไปให้ทราบถึงวิธีการที่ประชาชนสามารถใช้สิทธิร้องทุกข์ แจ้งผู้ร้องทุกข์ให้ทราบถึงขั้นตอน/รูปแบบการแก้ไขปัญหาเรื่องราวร้องทุกข์ และแจ้งสำนักงานประจำของวุฒิสภาในเรื่องจำนวน เนื้อหาสาระ และรูปแบบวิธีการในการแก้ไขปัญหาเรื่องราวร้องทุกข์นั้น

ค) **สาระสำคัญของการนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)**

๑) “คลังสมองใหม่ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี : NABO (สำนักงบประมาณของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี) และ NARS (หน่วยให้บริการค้นคว้าวิจัยของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี)” (The new think tanks of the National Assembly: NABO (National Assembly Budget Office) and NARS (National Assembly Research Service) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Kye Dong PARK เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

- นาย Kye Dong PARK ได้กล่าวแนะนำหน่วยงานของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีที่มีหน้าที่ให้การสนับสนุนด้านนิติบัญญัติสองหน่วยงาน คือ สำนักงบประมาณของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (National Assembly Budget Office – NABO) และหน่วยให้บริการค้นคว้าวิจัยของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี (National Assembly Research Service – NARS)

NABO เป็นองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงิน ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี ๒๕๔๗ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำข้อมูลและตรวจสอบการพิจารณางบประมาณเพื่อช่วยให้รัฐสภาสามารถทำหน้าที่พิจารณางบประมาณได้อย่างเข้มแข็ง เป็นเสมือนผู้พิทักษ์งบประมาณของชาติและผู้แนะนำนโยบายของชาติ มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดีจำนวน ๑๐๕ คน ในจำนวนนี้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกและเป็นผู้สอบบัญชีที่ได้รับอนุญาตจำนวน ๔๐ คน หน้าที่ของ NABO ได้แก่การวิเคราะห์ร่างกฎหมายเกี่ยวกับงบประมาณในรายละเอียดเพื่อมิให้เงินของผู้จ่ายภาษีต้องสูญเปล่า พวกเขาได้วิเคราะห์งบประมาณและการชำระบัญชีโดยมีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้มากขึ้น โดยการเข้าสู่ระบบบัญชีอิเล็กทรอนิกส์จากกระทรวงยุทธศาสตร์และการคลังที่มีหน้าที่จัดการงบประมาณของรัฐ หน้าที่ประการที่สองคือ การคำนวณต้นทุนสำหรับร่างกฎหมายที่ได้มีการดำเนินการในด้านงบประมาณแล้ว และประการที่สาม NABO ทำหน้าที่เสนอรายงานเรื่องตัวชี้วัดทางเศรษฐศาสตร์มหภาคที่สำคัญ เช่น การเติบโตของอัตราผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) และอัตราเงินเฟ้อ เพื่อกำหนดทิศทางสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านการคลังของรัฐ และหน้าที่ประการสุดท้าย NABO จะทำการประเมินโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในฐานะเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับการนำเสนอรายงานของคณะกรรมการสามัญที่เกี่ยวข้อง

ส่วน NARS เริ่มให้บริการในปี ๒๕๕๐ เพื่อตอบสนองข้อสอบถามต่าง ๆ จากผู้ที่มีหน้าที่บัญญัติกฎหมายและค้นหาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบัญญัติกฎหมายหรือกระบวนการนิติบัญญัติ และนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล NARS มีเจ้าหน้าที่จำนวน ๘๔ คน ในจำนวนนี้ ๕๐ คนจบการศึกษาระดับปริญญาเอกและเป็นนักกฎหมาย หน้าที่ที่สำคัญของ NARS คือ การตอบสนองการร้องขอของสมาชิกในด้านการค้นคว้าวิจัยและการวิเคราะห์ และผลที่ได้รับเป็นประโยชน์ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของฝ่ายนิติบัญญัติ การตอบรับในองค์กรนี้มีผลที่ดีมาก เฉพาะในปี ๒๕๕๒ มีสมาชิกขอให้ทำการค้นคว้าวิจัยและวิเคราะห์แล้วจำนวน ๔,๗๐๐ เรื่อง ซึ่ง NARS ได้ให้ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบกับกิจกรรมอื่น ๆ ของฝ่ายนิติบัญญัติของต่างประเทศ นอกจากนี้ NARS ยังมีหน้าที่ในการตรวจสอบค้นหาประเด็นปัญหาปัจจุบันอื่น ๆ ซึ่งเป็นรากฐานของการปรับปรุงพัฒนาในสถาบันต่าง ๆ ด้วย

๒) “ที่ประชุมสภาปรุครึ่งวงกลมในศตวรรษที่ ๒๑” (A hemicycle for the 21st Century)

โดย นาง Adelina SÁ CARVALHO เลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส และอดีตประธานสมาคมฯ

อาคารรัฐสภาของโปรตุเกส เดิมเป็นอารามในศาสนาคริสต์นิกายเบเนดิกต์ที่สร้างขึ้นในศตวรรษที่ ๑๖ ต่อมา ในช่วงปลายศตวรรษที่ ๑๙ ได้เกิดเหตุไฟไหม้ครั้งใหญ่ซึ่งได้ทำลายห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น ในปี ๒๔๔๘ จึงมีความจำเป็นต้องบูรณะห้องประชุมอย่างเร่งด่วน โดยได้มีการปรับปรุงห้องประชุมให้เป็นแบบครึ่งวงกลมในสไตล์นีโอคลาสสิก และแม้ว่าต่อมาจะได้มีการปรับปรุงห้องประชุมในปี ๒๔๕๑ และในทศวรรษที่ ๑๙๘๐ และ ๑๙๙๐ แต่ไม่ได้มีการปรับปรุงภายในแต่อย่างใด และต่อมาในปี ๒๕๔๔ – ๒๕๔๕ พบว่าเครื่องปรับอากาศทำงานอย่างไม่สมบูรณ์และมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในฤดูร้อน ทั้งนี้ในปี ๒๕๕๐ อุณหภูมิในห้องประชุมสูงถึง ๔๐ องศาเซลเซียสและในโคมกระจก อุณหภูมิได้ขึ้นสูงกว่า ๕๕ องศาเซลเซียส จนกระทั่งต่อมา คณะที่ปรึกษาการบริหารซึ่งมาจากทุกกลุ่มของรัฐสภาได้มีมติในการปรับปรุงภายในห้องประชุมสภา การดำเนินการปรับปรุงใช้เวลา ๘ เดือน มีค่าใช้จ่าย ๔,๗๒๒,๖๐๐ ยูโร และเริ่มเปิดใช้เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒

ห้องประชุมของรัฐสภาโปรตุเกสในช่วงระหว่างดำเนินการปรับปรุง

๓) “การกล่าวถ้อยแถลงของรัฐมนตรีในสภา” (Statements by Ministers on the floor of the House) โดย นาย V. K. AGNIHOTRI เลขาธิการราชสภาอินเดีย

ในอินเดีย ฝ่ายบริหารรับผิดชอบต่อรัฐสภา หลักการของการรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรีที่ได้ระบุในรัฐธรรมนูญนั้น รัฐมนตรีจะต้องเตรียมพร้อมที่จะชี้แจงการดำเนินการของรัฐบาลในทุกขั้นตอนต่อทั้งสองสภา การทำหน้าที่ของรัฐสภาในการควบคุมรัฐบาลได้รับการเน้นย้ำจากข้อเท็จจริงที่ว่า การดำเนินการใด ๆ ของกระทรวง/กรม นั้น สมาชิกรัฐสภาอาจมีความสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินงานนั้นได้ และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องยังมีหน้าที่รับผิดชอบต่อข้อสงสัยนั้น รัฐสภาสามารถถามคำถามและตรวจสอบได้ว่ารัฐบาลได้ดำเนินการสอดคล้องกับหน้าที่ภายใต้นโยบายที่ได้รับความเห็นชอบและได้ใช้อำนาจตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ นอกเหนือจากเครื่องมือในการตรวจสอบของรัฐสภา เช่น กระทู้ถาม การอภิปรายครึ่งชั่วโมง และระบบกรรมาธิการแล้ว การกล่าวถ้อยแถลงของรัฐมนตรีในสภายังเป็นกลไกที่มีความสำคัญที่สุดอันหนึ่งของการควบคุมของรัฐสภา วิธีการนี้ทำให้รัฐบาลสามารถแบ่งปันข้อมูลกับรัฐสภาในประเด็นสำคัญของนโยบาย หรือในเหตุการณ์หรือการพัฒนาที่สำคัญ และยังให้โอกาสแก่สมาชิกรัฐสภาในการเรียนรู้เกี่ยวกับการตอบข้อสงสัยของรัฐบาลในประเด็นสาธารณะที่มีความสำคัญเร่งด่วน เพื่อให้สภาได้ทราบถึงประเด็นความสำคัญที่เกี่ยวข้องในด้านสาธารณะ หรือเพื่อที่จะแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อสภาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจหรือหัวข้อที่เป็นที่สนใจ รัฐมนตรีจะแถลงในสภาในแต่ละคราวโดยความยินยอมของประธานราชสภา ถ้อยแถลงที่เป็นเรื่องเดียวกันก็จะแถลงในวันเดียวกันทั้งสองสภา ทั้งนี้ ประเภทของถ้อยแถลงของรัฐมนตรีในสภามีดังต่อไปนี้

(๑) ถ้อยแถลงโดยรัฐมนตรีที่ตอบเรื่องที่ร้องขอให้มีการพิจารณา (Calling Attention) ในกรณีที่มีการร้องขอให้มีการพิจารณาในเรื่องที่มีความสำคัญเร่งด่วน รัฐมนตรีจะกล่าวถ้อยแถลงสั้น ๆ หรือขอเวลาถ้อยแถลงในชั่วโมงหลัง ๆ และห้ามมิให้มีการอภิปราย แต่ในทางปฏิบัติ สมาชิกก็อาจขอให้รัฐมนตรีชี้แจงให้มีความชัดเจนได้

(๒) ถ้อยแถลงโดยรัฐมนตรีเพื่อแก้ไขความผิดพลาดของคำตอบหรือข้อมูลที่รัฐมนตรีได้ให้ไปก่อนหน้านี้

- (๓) ถ้อยแถลงโดยรัฐมนตรีในเรื่องความสำคัญของรัฐหรือ “Suo Motu Statement”
- (๔) ถ้อยแถลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสามัญของรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ถ้อยแถลงเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่ใช้แทนพระราชกฤษฎีกา
- (๖) ถ้อยแถลงเกี่ยวกับการเยือนต่างประเทศ
- (๗) ถ้อยแถลงเกี่ยวกับนโยบาย
- (๘) ถ้อยแถลงเกี่ยวกับคำสั่งของประธาน
- (๙) ถ้อยแถลงเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ทั่วไปในสภา

ในการตอบเรื่องที่ร้องขอให้มีการพิจารณานั้น โดยทางปฏิบัติคือการอ่านถ้อยแถลงที่ได้จัดเตรียมมาแล้ว ซึ่งจะไม่ตอบสด สำหรับการแถลง โดยรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับความสำคัญของรัฐนั้น ให้มีการนำส่งสำเนาให้ฝ่ายเลขานุการของสภาด้วยเพื่อที่จะได้บรรจุลงไว้ในระเบียบวาระ ในกรณีเร่งด่วนที่รัฐมนตรีร้องขอแถลงในวันเดียวกัน โดยระเบียบวาระเพิ่มเติมได้ระบุเวลาสำหรับการกล่าวถ้อยแถลง ประธานก็จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ แต่หากรัฐมนตรีต้องการกล่าวถ้อยแถลงทันทีที่จะต้องขึ้นอยู่กับประธานว่าจะอนุญาตหรือไม่ อย่างไรก็ดี การกล่าวถ้อยแถลงที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิด ไม่เป็นความจริง ไม่ถูกต้อง อาจถือเป็นการละเมิดเอกสิทธิ์และคูหมีนสภาได้ ซึ่งอาจจะแก้ได้โดยการกล่าวถ้อยแถลงแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้อง

๔) “กระบวนการสะท้อนตัวเองทางด้านรัฐสภาในสภาผู้แทนราษฎรของเนเธอร์แลนด์”

(The process of Parliamentary self reflection in the House of Representatives of the States General)

โดย นาง Jacqueline BIESHEUVEL – VERMEIJDEN เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์

ในกระบวนการของการประเมินตัวเองนั้น มีคำถามที่สภาต้องถามตัวเอง เช่น สภามีความเกี่ยวข้องกับรัฐบาลอย่างไร และสภาทำหน้าที่อย่างไร ในยุคที่โพลสำรวจความคิดเห็นประจำสัปดาห์ กลายเป็นมาตรฐานไปแล้ว กระบวนการในการประเมินตัวเองส่งผลให้เกิดข้อเสนอแนะต่าง ๆ มากมาย รวมทั้งจุดที่ควรปรับปรุง การดำเนินการตามข้อเสนอแนะนี้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมขององค์กร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงไม่ได้เกิดขึ้นเพียงชั่วข้ามคืน แต่ต้องใช้เวลา ข้อเสนอแนะประการแรกคือ การปรับปรุงการตรวจสอบการออกกฎหมายและนโยบายให้ดีขึ้น ในปีที่ผ่านมาจำนวนของร่างกฎหมายที่สมาชิกเสนอมีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก การเปลี่ยนแปลงจากการผลิตมาเป็นการสอบสวน เปลี่ยนจากการออกกฎหมายให้น้อยลงและเน้นการควบคุมวิธีการออกกฎหมายอย่างเป็นระบบก็อาจจะเหมาะสม ยุคของการบัญญัติกฎหมายเป็นจำนวนมากนั้นหมดไปแล้ว ดังนั้นเมื่อสภาเห็นปัญหาแล้วแทนที่จะใช้เครื่องมือของการออกกฎหมายโดยตรงก็เปลี่ยนมาเป็นการตรวจสอบดูว่าปัญหาที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ใดซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ดีกว่า คณะกรรมาธิการเตรียมการเพื่อการประเมินตัวเองทางรัฐสภาได้เสนอแนะต่อสภา ให้มีการใช้บทบทวนนโยบายที่เสนอเป็นการล่วงหน้า เจตนารมณ์ก็คือความเป็นไปได้ของร่างกฎหมายจะถูกทดสอบในช่วงระหว่างขั้นตอนการอภิปรายของสภา ประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกฎหมายที่เสนอก็จะเข้ามาเกี่ยวข้องในการพิจารณานี้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพหากมีการนำกฎหมายมาใช้และยังสามารถดูได้ว่าร่างกฎหมายนั้นได้รับการสนับสนุนมากพอหรือไม่ ข้อเสนอแนะอีกข้อหนึ่งคือความจำเป็นที่จะต้องให้การสนับสนุนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากขึ้น เนื่องจากสภาเองได้รับข้อมูลเป็นจำนวนมากจากรัฐบาล ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ก็เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรัฐบาลในขณะที่สมาชิกสภาผู้ช่วยส่วนตัวเพียงคนเดียว แต่รัฐบาลมีข้าราชการกว่า ๑๒,๐๐๐ คน วิธีการที่สามารถช่วยเหลือสมาชิกได้คือ การจัดเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือให้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการอภิปรายฉุกเฉิน โดยจะจัดให้มีขึ้นเมื่อมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อยสามสิบคน (๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด) ได้ระบุหัวข้อในระเบียบวาระ จากนั้น กฎ “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าสามสิบคน” ได้นำมาใช้ในปี ๒๕๔๗ เพื่อให้กลุ่มที่มีเสียงข้างน้อยได้

มีโอกาสหยิบยกประเด็นขึ้นอภิปราย จำนวนของการอภิปรายฉุกเฉินได้มีเพิ่มขึ้นอย่างมาก ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้คือสภาควรใช้การอภิปรายฉุกเฉิน โดยให้คัดเลือกประเด็นให้มากกว่าเดิม ข้อเสนอแนะอีกประการหนึ่งเกี่ยวข้องกับการให้เวลาและให้ความใส่ใจในการแนะนำแนวทางให้แก่สมาชิกใหม่ เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นซึ่งการดำรงตำแหน่งของสมาชิกก็เป็นเพียงช่วงระยะเวลาสั้น จึงทำให้สมาชิกขาดประสบการณ์ ผลก็คือ สมาชิกจำนวนน้อยที่จะคุ้นเคยกับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น ข้อบังคับการประชุมสภาและรัฐธรรมนูญ เป็นต้น สิ่งนี้อาจทำให้สมาชิกหรือสภาเองถูกโจมตีได้ง่าย โดยเฉพาะหากต้องอภิปรายรัฐมนตรีที่มีประสบการณ์ จึงเสนอให้มีโครงการแนะนำสำหรับสมาชิกใหม่และเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา และด้วยกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของเกมการเมืองไม่สามารถเรียนรู้ภายใน ๒ - ๓ เดือน หากมีผู้สอนหรือผู้แนะนำส่วนตัวเป็นอดีตสมาชิกก็จะสร้างความแตกต่างได้เป็นอย่างมาก และประการสุดท้าย เกี่ยวกับการให้ความสนใจในบทบาทของสภาเมื่อต้องทำข้อตกลงร่วมกัน ด้วยเหตุที่สภาผู้แทนราษฎรเป็นระบบพรรคการเมืองหลายพรรค การทำข้อตกลงร่วมกันจึงเป็นสิ่งที่เกือบจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามในส่วนนี้จึงเสนอแนะว่าสภาไม่ควรจะผูกมัดกับข้อตกลงกันมากเกินไป ควรจะเปิดให้มีการอภิปรายในเรื่องอื่น ๆ ที่สำคัญด้วย

๕) “บทบาทของเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐสภา” (The role of officers of Parliament)

โดย นาย Marc BOSCH รองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดาและรองประธานสมาคมฯ

นาย Marc BOSCH กล่าวถึงเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐสภาโดยแบ่งตามความชำนาญออกเป็น ๘ ประเภท เรียงตามลำดับเวลาของการจัดตั้ง ได้แก่

(๑) **อธิบดีตรวจเงินแผ่นดิน** มีหน้าที่ด้านการเงินโดยพิจารณาตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของรัฐและการปฏิบัติในการจัดการที่เกี่ยวข้องกัน ตรวจสอบการเก็บเงินและใช้จ่ายเงินของรัฐ และรายงานผลต่อรัฐสภา ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนี้มีความรับผิดชอบโดยตรงต่อสภาสามัญ และมีหน้าที่ต้องรายงานการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลโดยใช้ไปในทางที่ผิดหรือใช้เงินไปโดยเปล่าประโยชน์ ตรวจสอบกระบวนการและกลไกการตรวจสอบที่รัฐบาลใช้อยู่ รวมทั้งตรวจสอบว่ารัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินไปอย่างไร และนำเงินไปใช้จ่ายในที่ใด อธิบดีตรวจเงินแผ่นดินมีบทบาทสำคัญในหน้าที่รับผิดชอบระดับสหพันธรัฐ เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาได้ตรวจสอบให้รัฐบาลสหพันธรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบการใช้จ่ายเงินของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมาชิกรัฐสภาจะต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงินที่เป็นอิสระและสามารถเชื่อถือได้ และสมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องรู้ถึงวิธีการจัดเก็บรายได้ของสหพันธรัฐ และวิธีการใช้จ่ายเงินของกรมกองต่าง ๆ ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของอธิบดีตรวจเงินแผ่นดินที่ต้องให้ข้อมูลดังกล่าวแก่สมาชิกรัฐสภา

(๒) **ประธานเจ้าหน้าที่เลือกตั้ง** การกำหนดให้มีตำแหน่งนี้ก็เพื่อต้องการที่จะหลีกเลี่ยงป้องกันมิให้รัฐบาลมีอำนาจในการควบคุมกระบวนการเลือกตั้ง ประธานเจ้าหน้าที่เลือกตั้งได้รับการแต่งตั้งโดยมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสมาชิกสภาสามัญมากกว่าฝ่ายบริหาร วัตถุประสงค์คือต้องการให้เกิดความเป็นมืออาชีพและความเป็นกลางในการจัดการเลือกตั้งของสหพันธรัฐ โดยการจัดให้มีตัวแทนของ

รัฐสภาที่มีอำนาจในการกำหนดทิศทางทั่วไปและกำกับดูแลการบริหารจัดการการเลือกตั้งและให้มีการปฏิบัติตามด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) **หัวหน้ากรมภาษาทางการ** มีหน้าที่แก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในอดีต เพื่อตอบสนองต่อรายงานคณะข้าหลวงสองภาษาและสองวัฒนธรรม กฎหมายกำหนดให้ภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษมีสถานะเท่าเทียมกันในการใช้เป็นภาษาทางการของแคนาดา โดยมีสถานะเหนือภาษาอื่น ๆ ทั้งหมด จึงได้ตั้งหัวหน้ากรมภาษาทางการขึ้นโดยเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐสภา มีหน้าที่รับข้อร้องเรียนจากประชาชน ตอบข้อสงสัย และจัดทำข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสถานะของภาษาทางการสองภาษาดังกล่าว และยังมีหน้าที่ทำให้ทั้งภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษที่ใช้ในรัฐสภาและในวงราชการของสหพันธรัฐมีความเสมอภาคกัน ทำให้เกิดการรักษาและพัฒนาภาษาทางการที่ใช้กันน้อยในชุมชนต่าง ๆ ของแคนาดา และส่งเสริมความเสมอภาคของทั้งภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสในสังคมของแคนาดา

(๔) **สำนักงานคณะกรรมการดำเนินการด้านข้อมูลส่วนบุคคล** มีหน้าที่ในการปกป้องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยเกิดขึ้นครั้งแรกในแคนาดาในช่วงระหว่างปลายศตวรรษที่ ๑๙๖๐ และต้นศตวรรษ ๑๙๗๐ เมื่อคอมพิวเตอร์เริ่มกลายเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับรัฐบาลและแวดวงธุรกิจ ในปี ๒๕๒๖ พระราชบัญญัติการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลได้ออกบังคับใช้ พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการ ได้อย่างผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผู้สนับสนุน และผู้คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำกัดและกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐบาลสหพันธรัฐ จำนวน ๒๕๐ แห่งในการเก็บรักษา ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และยังให้สิทธิชาวแคนาดาในการขอคว่าข้อมูลส่วนบุคคลใดบ้างที่รัฐบาลสหพันธรัฐได้เก็บบันทึกไว้ โดยการร้องขออย่างเป็นทางการภายใต้พระราชบัญญัติ

(๕) **คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร** จัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๒๖ เพื่อทำหน้าที่สืบสวนคำร้องจากประชาชนซึ่งเชื่อว่าพวกเขาถูกปฏิเสธสิทธิภายใต้พระราชบัญญัติการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ในขั้นแรก ผู้ร้องทุกข์มักจะเข้าหาสมาชิกสภาของคนที่อยู่บ่อย ๆ และสมาชิกก็นำคำร้องทุกข์นั้นมาให้กับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตทั่วไป คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารอาจไม่ได้แก้ปัญหาร้องทุกข์นั้น โดยวิธีการเฉพาะ หากแต่จะพยายามระงับข้อพิพาทนั้น โดยให้การเจรจา และขอความเห็นจากศาลสหพันธรัฐ เมื่อเห็นว่าเหตุการณ์การแก้ไขปัญหานั้นผ่านการเจรจาจะไม่มีทางเป็นไปได้ คณะกรรมการมีอำนาจขอให้ศาลแพ่งสหพันธรัฐมีคำสั่งให้เปิดเผยบันทึกต่าง ๆ ที่รัฐบาลเก็บไว้ได้โดยความยินยอมของรัฐสภา และเนื่องจากรัฐบาลมีแนวโน้มไม่ค่อยวางใจและมีท่าทีต่อต้านพระราชบัญญัติการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนี้เอง คณะกรรมการจึงเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ให้กับทั้งสมาชิกรัฐสภาและประชาชนในความพยายามที่จะเอาชนะแนวโน้มดังกล่าวให้ได้

(๖) **คณะกรรมการจริยธรรมและผลประโยชน์ขัดกัน** ตั้งขึ้นในปี ๒๕๕๐ อันเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบของสหพันธรัฐที่แก้ไขพระราชบัญญัติรัฐสภา แคนาดาและกฎหมายอื่น ๆ พระราชบัญญัตินี้ได้มีการนำมาใช้เนื่องจากเรื่องอื้อฉาวสองเรื่องสำคัญเกี่ยวกับ

การจัดสรรเงินงบประมาณของรัฐอย่างไม่เหมาะสม คณะกรรมการจริยธรรมและผลประโยชน์ขัดกันเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐสภาที่ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนสภาสามัญในการควบคุมความประพฤติของสมาชิก และภายใต้คำสั่งของคณะกรรมการบริหารและกิจการสภา คณะกรรมการฯ มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการประมวลว่าด้วยผลประโยชน์ขัดกันสำหรับสมาชิกสภาสามัญ

(๗) คณะกรรมการบูรณาการภาครัฐ และ (๘) คณะกรรมการหาเสียงสนับสนุน จัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๕๐ และ ปี ๒๕๕๑ ตามลำดับ ทั้งสองคณะนี้มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ตรวจสอบหน่วยงานภาครัฐอย่างเป็นอิสระ การที่คณะกรรมการทั้งสองชุดนี้นำเสนอรายงานและเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการของทั้งสองสภาเป็นการช่วยสมาชิกรัฐสภาในการสนับสนุนให้ผู้มีตำแหน่งของรัฐปฏิบัติหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อรัฐสภาด้วย

๖) “ความเป็นอิสระของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา” (Independence of Parliament Secretariat) โดย นาย P.D.T. ACHARY เลขาธิการโลกสภาอินเดีย

การให้บริการของรัฐสภาสันนิษฐานว่าเป็นการทำหน้าที่โดยอิสระ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจะต้องจัดทำเรื่องต่าง ๆ ให้ตรงตามความต้องการของรัฐสภา ประชาชน และสมาชิกที่มีความหลากหลาย พวกเขาได้รับความไว้วางใจให้ทำหน้าที่ที่มีลักษณะใช้ความละเอียดและพิถีพิถัน และถูกคาดหวังว่าต้องให้บริการด้วยความเป็นกลางและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขอบเขตหน้าที่สำคัญได้แก่ การจัดการในกิจการของฝ่ายนิติบัญญัติและในกิจการที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมาย เช่น กระฐู และเครื่องมืออื่น ๆ ที่ใช้ในกระบวนการสำหรับหยิบยกประเด็นอภิปรายในสภา และเน้นย้ำการทำหน้าที่ของฝ่ายบริหาร การบริการของคณะกรรมการ การบริการของสมาชิก การบริหารจัดการ พิธีการทูต การจัดการในด้านความต้องการข้อมูลของสมาชิก เช่น ห้องสมุด การบริการค้นคว้าวิจัยและการอ้างอิง สื่อและการประชาสัมพันธ์ ฯลฯ ตามรัฐธรรมนูญของอินเดีย รัฐสภาถือเป็นผู้พิทักษ์ปกครองและผู้ตัดสินในทุก ๆ เรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการทางการบัญญัติกฎหมายและเอกสิทธิ์ต่าง ๆ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแสดงให้เห็นถึงความมีอำนาจสูงสุดของรัฐสภาภายในขอบเขตการดำเนินการของตนเอง วัตถุประสงค์สำคัญที่ซ่อนอยู่ในอำนาจเอกสิทธิ์ และความคุ้มครองต่าง ๆ เหล่านี้ก็เพื่อคุ้มครองและปกป้องอิสรภาพ อำนาจ และศักดิ์ศรีและการทำหน้าที่ของรัฐสภา

ตามรัฐธรรมนูญของอินเดียให้แต่ละสภามีเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการแยกออกจากกัน และรัฐสภาอาจออกกฎเกณฑ์การสรรหาบุคคลเพื่อเข้าทำงาน เงื่อนไขการทำหน้าที่ของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งสำหรับการจัดการด้านบุคคลในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภานั้น ประธานาธิบดีแห่งอินเดียเป็นผู้วางกรอบและประกาศใช้กฎเกณฑ์การสรรหาเจ้าหน้าที่และข้อกำหนดของการปฏิบัติหน้าที่ของโลกสภาและราชสภา แต่ฝ่ายบริหารไม่มีอำนาจในการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการของทั้งสองสภาโดยตรงเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสภาอยู่ภายใต้การดูแลและควบคุมของประธานโลกสภาและราชสภา ทุกตำแหน่งในสำนักงานเลขาธิการของโลกสภา/ราชสภา ได้รับการยกเว้นจากขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการข้าราชการ

ซึ่งมีหน้าที่สรรหาบุคลากรและดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการในระดับของรัฐบาลกลาง ในส่วนของการจ่ายเงินเดือน คณะกรรมการของรัฐสภาโดยการแต่งตั้งร่วมกันของประธานโลกสภาและประธานราชสภา มีประธานคณะกรรมการกำหนดครุฑา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีกิจการรัฐสภา รวมทั้งเลขาธิการโลกสภาและเลขาธิการราชสภา เป็นคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการนี้ได้เสนอแนะว่าควรมีการกำหนดเงินค่าจ้างและเงื่อนไขการปฏิบัติหน้าที่ โดยคำนึงถึงลักษณะและความสำคัญของงาน ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ และความกดดันด้วย นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการก็มีอิสระคือมีอำนาจในทางการเงินเป็นของตัวเอง มีงบประมาณของรัฐสภาเอง ทุกปีภายหลังจากประมาณการงบประมาณได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการสภาแล้ว ก็จะนำเสนอต่อคณะกรรมการงบประมาณของโลกสภาเพื่อให้มีการพิจารณาและตรวจสอบอย่างละเอียด คณะกรรมการงบประมาณซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากประธานสภา ประกอบด้วย รองประธานสภาเป็นประธานคณะกรรมการและประธานคณะกรรมการประมาณการและประธานคณะกรรมการการบัญชีสาธารณะเป็นกรรมการ เมื่อคณะกรรมการนี้ได้ให้ความเห็นชอบกับประมาณการงบประมาณที่เสนอแล้ว ก็จะเสนอต่อประธานสภาเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ จากนั้นจะส่งให้กระทรวงการคลังเพื่อนำไปรวมไว้ในงบประมาณของประเทศต่อไป

๗) “การประเมินศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานในฐานะเป็นเครื่องมือในการประเมินบุคคล” (Appraisal of professional potential as a tool for personnel rating) โดย นาย Vladimir SVINAREV เลขาธิการสภาสหพันธ์รัฐของรัสเซีย

ในการประเมินศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงาน ควรได้ตระหนักถึงปัจจัยที่อาจเป็นปัญหาอันได้แก่ การสรรหาและการคัดเลือกบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ ความจำเป็นในการประเมินงานด้านวิชาการ การประเมินศักยภาพของบุคลากร การใช้ศักยภาพความเป็นมืออาชีพให้เกิดประสิทธิภาพ ใช้จำนวนเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสม โดยมีการกำหนดคณิยาม ได้แก่

ศักยภาพ คือ ความสามารถ ความแข็งแกร่ง สิ่งที่มีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์
ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

คุณสมบัติ หมายถึง คำจำกัดความของคุณภาพความเชี่ยวชาญในการทำงาน (ความรู้
ทักษะ และความสามารถ) ที่สะท้อนระดับความพร้อมเพื่อทำงานบางประเภทหรือกิจกรรมบางอย่าง

หน่วยการวิเคราะห์

- ศักยภาพในคุณสมบัติของบุคคล (IKP) คือ กลุ่มค่าเฉพาะที่อธิบายให้เห็นถึงความรู้
ทักษะ และความสามารถทั้งในเรื่องทั่วไปและในเรื่องเฉพาะที่ทำให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้
(H₂)

- ศักยภาพในคุณสมบัติของบุคคลที่เป็นมาตรฐาน (IKPst) คือ กลุ่มค่าเฉพาะที่อธิบาย
ให้เห็นถึงดัชนีพื้นฐานของความต้องการในคุณสมบัติที่กฎหมายกำหนด (H₁)

- ศักยภาพในคุณสมบัติของบุคคลที่เป็นที่ต้องการ (IKPsp) ดัชนีแบบสัมพัทธ์ของงาน
ด้านเนื้อหาสาระบางประการและความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องในตำแหน่งเฉพาะ (H₃)

ค่าการวัด

- ข้อมูลส่วนบุคคล

A คือ ความรู้ตามระดับการศึกษา

C คือ ประสบการณ์ทำงานตามระยะเวลาที่บุคคลนั้นทำงานและตามระยะเวลาที่ได้

ทำงานในสาขาเฉพาะ

- ข้อกำหนดคุณสมบัติสำหรับตำแหน่งข้าราชการ

A – เป็นไปตามระดับการศึกษา

B – ระยะเวลาที่รับราชการ

C – ระยะเวลาที่ทำงานในสาขาเฉพาะ

- ปัจจัยความซับซ้อนของงานสำหรับกลุ่มตำแหน่งที่อยู่ใน H₃

ตัวอย่าง การวัด (การคำนวณ) ศักยภาพคุณสมบัติของบุคคล

นาย P. Petrov ผู้สมัครตำแหน่ง ‘ที่ปรึกษา’ โดยใช้ค่าแทนข้อกำหนดคุณสมบัติ คือ

๑) สถาบันทางการศึกษาระดับสูงสองสถาบัน กำหนดให้ A = ๑.๕๐

๒) ระยะเวลาที่รับราชการ - นาย P. Petrov รับราชการมาแล้ว ๕ ปี → B = ๐.๖๕

(ตามตารางดัชนี)

๓) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสาขาเฉพาะ - ในที่นี้ ๘ ปี → C = ๑.๐๐

สูตรการคำนวณศักยภาพคุณสมบัติของบุคคล คือ

$$H_2 = (A+B+C) / ๔$$

$$= (๑.๕๐+๐.๖๕+๑.๐๐) / ๔$$

$$= ๐.๘๑$$

ในขณะที่ศักยภาพคุณสมบัติของบุคคลที่กำหนดมีค่าอยู่ที่ ๐.๘๐ กล่าวคือ มีระดับการศึกษา (A) อยู่ที่ ๑.๕๐ คือ สถาบันอุดมศึกษาสองสถาบัน มีระยะเวลาในการรับราชการตั้งแต่ ๔ – ๖ ปี (B = ๐.๗๕) และมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสาขาเฉพาะ ตั้งแต่ ๕ – ๗ ปี (C = ๐.๗๕) ดังนั้น นาย P. Petrov จึงเป็นผู้สมัครที่มีศักยภาพในตำแหน่ง ‘ที่ปรึกษา’ ของสภาสหพันธรัฐ

ตัวอย่าง การคำนวณศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานของบุคคล (VP) (คือ ขอบเขตเฉพาะของงานที่เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานโดยการใช้ความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะทาง และทักษะรวมทั้งความสามารถที่ได้รับจากกระบวนการฝึกอบรมและการปฏิบัติงานในหน้าที่) มีสูตรการคำนวณ คือ

$$VP = ๐.๑๔ \times H_2 \times (AB+BC+AC)$$

โดย H_2 = ดัชนีศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานของบุคคลที่คำนวณได้

ดังนั้น ในกรณีของ นาย P. Petrov

$$\begin{aligned} VP &= ๐.๑๔ \times ๐.๘๑ \times ((๑.๕๐ \times ๐.๗๕) + (๐.๗๕ \times ๑.๐๐) + (๑.๕๐ \times ๑.๐๐)) \\ &= ๐.๓๘ \end{aligned}$$

ขณะที่ศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานของบุคคลที่กำหนดมีค่าเพียง ๐.๐๕ จะเห็นได้ว่าศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานของบุคคลของนาย P. Petrov มีมากกว่าที่กำหนด สำหรับตำแหน่งที่ปรึกษา นาย P. Petrov จึงเป็นผู้สมัครตำแหน่งที่ปรึกษาที่มีศักยภาพ

การประเมินศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานของบุคคลเมื่อนำมาใช้ในทางปฏิบัติ

ปัจจัยที่เป็นปัญหา	ผลที่ได้รับจากการประเมินศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานของบุคคล
การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีประสิทธิผล	๑. เน้นความมีประสิทธิภาพและผลงาน - การคัดเลือกบุคลากร - การสรรหาบุคลากร
	การสรรหาเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการที่กำหนด สำหรับประเภทของการรับราชการ และผลของกิจกรรมการทำงาน
	การบ่งชี้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงและความซับซ้อน
ความจำเป็นในการประเมินงานด้านวิชาการ	๒. สามารถใช้เป็นเส้นฐานในการพัฒนาวิธีการประเมินประสิทธิภาพและผลงาน (ทั้งบุคคลและคณะ) จากการปฏิบัติงาน
การประเมินศักยภาพของบุคลากร	๓. สร้างภาพรวมของความเป็นศักยภาพเชิงเปรียบเทียบ ทั้งที่เป็นบุคคลและคณะ ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำงานที่มีความซับซ้อนได้

ปัจจัยที่เป็นปัญหา	ผลที่ได้รับจากการประเมินศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานของบุคคล
การใช้ศักยภาพความเชี่ยวชาญในการทำงานให้เกิดประสิทธิผล	๔. อันจะทำให้เกิด : ๑) การคาดคะเนในประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานอาชีพ ๒) การแจกจ่ายงานระหว่างเจ้าหน้าที่ในสถานการณืที่มีงานมากที่สุดเป็นไปได้โดยเหมาะสม ๓) สร้างให้เห็นภาพของผลงานในเชิงเปรียบเทียบ
ใช้อำนาจเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสม	๕. เป็นเส้นฐานสำหรับการปรับจำนวนเจ้าหน้าที่ (ลดและ/หรือเพิ่มองค์ประกอบของตำแหน่งเฉพาะ) เมื่อใช้มาตรการด้านจำนวนเจ้าหน้าที่และมาตรการขององค์กร และในระหว่างการสรรหาและ/หรือการคัดเลือกบุคลากร

๘) การนำเสนอเรื่อง “การพัฒนาในปัจจุบันของรัฐสภาอิรัก (Presentation on recent developments in the Iraqi Parliament) โดย นาย Amjad Abdul Hamid ABDULLMAJEED เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอิรัก

ตามรัฐธรรมนูญของอิรัก อำนาจนิติบัญญัติของรัฐประกอบด้วยสภาที่ปรึกษาแห่งสหพันธรัฐและสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยจำนวนสมาชิกตามอัตราส่วนโดยกำหนดให้จำนวนประชากรอิรัก ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน โดยวิธีการเลือกตั้งกฎหมายเลือกตั้งยังตั้งเป้าหมายให้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นสตรีไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด การประชุมสภาให้เป็นการประชุมโดยเปิดเผยเว้นแต่มีเหตุผลหรือมีความจำเป็นประการใดก็ให้สภาตัดสินใจเป็นอย่างอื่น ประธานาธิบดีจะเป็นผู้เรียกประชุมสภาโดยออกกฤษฎีกาภายในสิบห้าวันนับจากวันที่มีการรับรองผลการเลือกตั้งทั่วไป สมาชิกที่อาวุโสที่สุดจะทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมครั้งแรกเพื่อเลือกประธานและรองประธานสภาอีกสองคน โดยวิธีการลงคะแนนลับ สภาผู้แทนราษฎรมีวาระ ๔ ปีนับแต่การประชุมสภาครั้งแรก ในปีหนึ่งมีสองสมัยประชุมสภานิติบัญญัติแต่ละสมัยมีระยะเวลา ๘ เดือน ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๕๐ คน อาจขอให้มีการประชุมสมัยวิสามัญก็ได้ การประชุมสมัยนิติบัญญัติอาจขยายระยะเวลาออกไปไม่เกิน ๓๐ วัน ทั้งนี้ตามที่ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๕๐ คนร้องขอ ประธานาธิบดีหรือคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอร่างกฎหมายต่อสภา

ตามมาตรา ๖๑ ของรัฐธรรมนูญอิรัก อำนาจของสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ อำนาจในการบัญญัติกฎหมาย ติดตามตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร เลือกประธานาธิบดี ออกกฤษฎีกาสำหรับ

กระบวนการในการให้สัตยาบันในสนธิสัญญาระหว่างประเทศและข้อตกลงต่างๆ ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ และให้ความยินยอมในการประกาศสงคราม เป็นต้น และจะขุบสภาได้ โดยเสียงข้างมากเด็ดขาดของสมาชิกสภาเองหรือมีสมาชิกจำนวน ๑ ใน ๓ ร้อยขอ

๕) “ประชาธิปไตยอิเล็กทรอนิกส์และรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ในอัฟกานิสถาน : การบรรลุความสำเร็จ แผนการ และข้อเสนอแนะ” (E-Democracy and E-Parliament in Afghanistan: Achievements, Plans and Suggestions) โดย นาย Ghulam Hassan GRAN เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถาน

การจัดตั้งโครงการ E-Government ขึ้น ก็เพื่อต้องการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ให้มีการส่งเสริมโครงการนี้เพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการทุจริตและระเบียบราชการที่จุกจิกเกินไป สร้างให้เกิดการทำงานร่วมกันของระบบและวิธีการแก้ไขปัญหา เช่น การจัดทำบัตรประชาชน พาสปอร์ต ใบอนุญาต ทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ฯลฯ สถานะปัจจุบันของระบบสารสนเทศของสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถานมีจำนวนเซิร์ฟเวอร์ ๑๐ เครื่อง เครื่องคอมพิวเตอร์ ๕๐๐ เครื่อง มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ๔๐๐ คน และจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีสำนักงานเป็นของตนเองและสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้มีจำนวน ๒๕๐ คน วิธีการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ เพื่อจะได้สามารถปรับปรุงให้มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ และมีความน่าเชื่อถือโดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการของรัฐสภา ประชาชนและองค์การประชาสังคม วิสัยทัศน์ของโครงการนี้คือ การทำให้ประชาธิปไตยและการเป็นตัวแทนมีลักษณะเป็นสถาบัน ส่วนวัตถุประสงค์หลักคือต้องการให้มีประชาชนมีส่วนร่วม การปรับปรุงพัฒนาหน้าที่พื้นฐานที่สำคัญของรัฐสภา (เช่น การตรากฎหมายและการตรวจสอบ) การพัฒนาปรับปรุงในการสร้างความน่าเชื่อถือ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การเข้าถึงได้ กลไกที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ พัฒนาความสัมพันธ์กับรัฐสภาประเทศอื่น ๆ สำหรับผลลัพธ์และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงเว็บไซต์ของรัฐสภา ได้แก่ ๑) ระบบการจัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐสภา ช่วยทำให้การเข้าถึงเอกสารต่าง ๆ ของรัฐสภา การอภิปราย และกฎหมายต่าง ๆ ที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่องร้องทุกข์ และคำตัดสินใจต่าง ๆ ได้นำไปสแกนและเผยแพร่ลงเว็บไซต์ เพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารกันระหว่างสมาชิกและเจ้าหน้าที่ ๒) สื่อและการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตที่ปรับปรุงแล้ว ช่องโทรทัศน์และวิทยุรัฐสภาซึ่งได้มีการถ่ายทอดและกระจายเสียง และยังมีการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ และ ๓) มีการปรับปรุงเครือข่ายภูมิภาคและเครือข่ายระหว่างประเทศให้ดีขึ้นผ่านความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างรัฐสภาในภูมิภาค อย่างไรก็ตาม สภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถานยังมีความจำเป็นที่จะต้องรับสมัครผู้ที่มีความชำนาญรุ่นใหม่ ๆ จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ดัดตั้งระบบการลงคะแนนเสียงอิเล็กทรอนิกส์ จัดให้มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ และจัดหาทุนสำหรับความช่วยเหลือรัฐสภาต่าง ๆ ในภูมิภาค

๑๐) “ทางเดินของอาคารรัฐสภา: บันทึกประวัติศาสตร์ทางรัฐสภาหรือสิ่งสะท้อนจากประชาชน” (The corridors of Parliament: a record of parliamentary history or a reflection of its people) โดย นาย Mohamed Kamal MANSURA เลขาธิการสภาแห่งชาติแอฟริกาใต้

นาย Mohamed Kamal Mansura เริ่มประเด็นนี้โดยกล่าวถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่บนฝาผนังของอาคารรัฐสภานับตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ เมื่อสมาชิกรัฐสภาแอฟริกาใต้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาใหม่ได้เข้าสู่รัฐสภาในเมืองเคปทาวน์ภายหลังการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยครั้งแรกในเดือนเมษายน ๒๕๓๗ สมาชิกก็ได้สัมผัสกับภาพต่างๆ ในสมัยที่ยังมีการเหยียดผิวที่แสดงให้เห็นถึงความยากลำบากและความทุกข์ทรมานของผู้คนที่ถูกกดขี่ ภาพวาดของประธานสภา นายกรัฐมนตรี และประธานาธิบดีหลายท่านจากรัฐบาลชุดก่อนๆ ก็แขวนไว้ในห้องโถงของรัฐสภา ส่วนรูปแกะสลักโดยใช้ทองแดงและหินอ่อนก็นำไปตั้งแสดงไว้ที่อาคารของวุฒิสภา นอกจากนี้ ภาพเขียนสีน้ำมันที่บันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญสองเรื่องในแอฟริกาใต้ คือรัฐบาลสหภาพ ปี ๒๔๕๑ และรัฐบาลสาธารณรัฐ ปี ๒๕๐๔ ก็ถูกแขวนแสดงไว้ในห้องรับประทานอาหารของสมาชิกด้วย จนในปี ๒๕๓๕ ภาพต่างๆ นี้ได้ถูกนำออกไป เพราะในปี ๒๕๓๘ ประธานสภา Ginwala ในขณะที่ได้รายงานต่อคณะกรรมการสิทธิการกฏข้อบังคับร่วมว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศิลปะและวัฒนธรรมและคณะผู้แทนของกระทรวงฯ ได้ขอประชุมกับท่านประธาน โดยเห็นว่ารัฐสภาควรเป็นผู้ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงในแอฟริกาใต้และภาพต่างๆ ที่แสดงในรัฐสภาควรสะท้อนองค์ประกอบด้านประชากรของแอฟริกาใต้ซึ่งคณะกรรมการก็เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว เหตุผลที่นำภาพเขียนเหล่านั้นออกไปก็เพราะต้องการให้มีพื้นที่สำหรับงานศิลปะที่ต่อต้านการเหยียดผิว ซึ่งงานศิลปะนี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสหประชาชาติและคณะกรรมการพิเศษต่อต้านการเหยียดผิว องค์การยูเนสโกและรัฐบาลฟินแลนด์ สวีเดน และนอร์เวย์ โดยงานดังกล่าวมีมากกว่า ๑๐๐ ชิ้นงานจากศิลปินจำนวน ๗๘ คน เดิมทีเดิยตั้งใจจะแขวนภาพแสดงเพียงหกเดือนแต่ในที่สุดก็แขวนมาเป็นระยะเวลาถึงสามปีจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ สิ่งที่น่าสนใจของงานศิลปะร่วมสมัยนี้ก็ถือเป็นงานของเหล่าศิลปินจากต่างประเทศเกือบทั้งสิ้นส่วนศิลปินชาวแอฟริกาใต้มีเพียงคนเดียว และเรื่องราวในภาพเขียนก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับรัฐสภาและมิได้สะท้อนถึงประชาชนชาวแอฟริกาใต้เลย แต่เป็นการรวมตัวกันของเหล่าศิลปินมากกว่า จนถึงปี ๒๕๔๓ ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการงานศิลปะของรัฐสภาโดยให้คณะกรรมการนี้พิจารณาว่า “ควรจะนำสิ่งใดแสดงในรัฐสภา” ช่วงนั้นฝาผนังในอาคารรัฐสภาก็ว่างเปล่าอยู่หลายปี และเมื่อสองปีที่แล้ว ได้จัดแสดงภาพสุภาพสตรีในรัฐสภาที่ประสบความสำเร็จและเป็นผู้ที่ได้มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงซึ่งปัจจุบันก็ยังคงแสดงอยู่บนฝาผนังของอาคาร ภาพเหล่านี้แสดงถึงความสำคัญในเรื่องเพศในระบอบประชาธิปไตยของแอฟริกาใต้ นอกจากนี้ มีงานแสดงชิ้นหนึ่งที่สะท้อนถึงประชาชนก็คือ “Keiskamma Tapestry” เป็นงานผ้าที่ถักทอโดยสุภาพสตรีจำนวน ๑๐๐ คน บอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของแอฟริกาใต้เริ่มตั้งแต่ผู้ครอบครองประเทศในยุคแรกเริ่มจนถึงเรื่องราวของการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยในปี ๒๕๓๗ จะเห็นได้ว่างานที่ได้แขวนหรือแสดงในรัฐสภาสะท้อนความต้องการของรัฐสภาต่างกันไปตามช่วงระยะเวลานั้นๆ และในปีนี้จะได้มีการจัดแสดง

เรื่องราวชีวิตของนาย Nelson Mandela อดีตประธานาธิบดีเพื่อเฉลิมฉลอง ๒๐ ปีนับแต่อดีตประธานาธิบดี
ผู้นี้พ้นจากการคุมขังด้วย

งานศิลปะและรูปภาพที่แสดงอยู่ตามทางเดิน ในอาคารรัฐสภาของ
สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ในเมืองเคปทาวน์

ง) การนำเสนอกิจกรรมต่างๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน โดย นาย Martin Chungong

ด้านการสร้างเสริมความแข็งแกร่งแก่รัฐสภา สหภาพรัฐสภา (IPU) ยังคงให้คำปรึกษา
แนวทาง และให้การสนับสนุนด้านเทคนิคแก่รัฐสภาประเทศต่างๆ ในช่วงเปลี่ยนผ่านทางการเมืองหรือใน
สถานการณ์ภายหลังความขัดแย้งผ่านโครงการความร่วมมือด้านเทคนิคที่ IPU จัดขึ้นเพื่อช่วยให้รัฐสภา
ต่างๆนี้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามรัฐธรรมนูญ ตลอดทั้งปีที่ผ่านมา IPU ได้จัดให้มีการสัมมนา การประชุม
เชิงปฏิบัติการ โครงการฝึกอบรม จัดทัศนศึกษา และภารกิจการให้คำปรึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการ
ดำเนินงานของรัฐสภา กิจกรรมเด่นๆ ได้แก่การจัดโครงการสนับสนุนรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตย
คองโกและภารกิจในการประเมินสาธารณรัฐแอฟริกากลางในบริบทของความพยายามขององค์การ
สหประชาชาติในการสร้างสันติภาพในประเทศดังกล่าว สำหรับงานที่กำลังดำเนินการอยู่เพื่อเสริมสร้าง
บทบาทของรัฐสภาในการปรองดองแห่งชาตินั้น IPU ได้จัดการประชุมระดับภูมิภาคขึ้นในกัมพูชาเมื่อเดือน
มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่องบทบาทของรัฐสภาในการส่งเสริมสังคมแห่งสันติภาพและยั่งยืนในภูมิภาคเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ โดยสมาชิกรัฐสภาจากประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้พิจารณาทบทวนกลไกต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและกลไกในการสร้างความปรองดอง รวมไปถึงกระบวนการในการสร้างความยุติธรรมหลังความขัดแย้งและการปฏิรูประบบสถาบัน

ด้านการปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน งานของ IPU ในด้านสิทธิมนุษยชน ประกอบด้วย การปกป้องสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาและการสร้างจิตสำนึกและขีดความสามารถของรัฐสภาประเทศต่างๆ ให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐนั้น ในปี ๒๕๕๒ คณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนของสมาชิกรัฐสภาได้ดำเนินการจัดการคดีจำนวน ๗๗ เรื่องที่เกิดขึ้นใน ๓๔ ประเทศเกี่ยวข้องกับสมาชิกรัฐสภาจำนวนถึง ๔๖๖ คน (เปรียบเทียบกับคดี ๗๑ เรื่องกับสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๓๐๕ คนในปี ๒๕๕๑) นอกจากนี้การประชุมประจำปีที่เกิดขึ้นสำหรับคณะกรรมาธิการด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐสภาก็มีรูปแบบใหม่ๆ ในเดือนตุลาคมสมาชิกรัฐสภาจากคณะกรรมาธิการด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐสภาประเทศต่างๆ ได้ร่วมประชุม ณ นครเจนีวาในเรื่องของความเกี่ยวข้องในข้อตกลงด้านสิทธิระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน ในปี ๒๕๕๒ IPU ได้จัดทำคู่มือสำหรับสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๒ เล่ม โดยเล่มหนึ่งเป็นเรื่องของการต่อต้านการค้ามนุษย์ และอีกเล่มหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่สูญหาย และ IPU ยังร่วมกับรัฐสภาแห่งสหราชอาณาจักรจัดการสัมมนาระดับภูมิภาคสำหรับสมาชิกรัฐสภาแห่งประเทศในยุโรปจีน ณ กรุงลอนดอน เพื่อให้สมาชิกได้มีความคุ้นเคยกับสนธิสัญญาแห่งสหประชาชาติเรื่องสิทธิของบุคคลผู้ทุพพลภาพ หรือแม้กระทั่งในการประชุมสมัชชาของ IPU เองเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ IPU ได้จัดประชุมย่อยสำหรับสมาชิกรัฐสภาในเรื่องการทำหน้าที่ของกลไกใหม่ในการเสนอรายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศซึ่งกำหนดโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติด้วย

การส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิเด็ก ในช่วงห้าปีที่ผ่านมามี IPU ได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากมายจนสำเร็จลุล่วงในด้านการคุ้มครองเด็ก โดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ในปี ๒๕๕๒ การดำเนินการของ IPU เน้นในเรื่องการช่วยเหลือรัฐสภาประเทศต่างๆ ให้สามารถบรรลุเป้าหมายแห่งสหัสวรรษที่ ๔ และ ๕ ในเรื่องของสุขภาพมารดาและการอยู่รอดของเด็ก โดยจัดการอภิปรายขึ้นในกรุงแอดดิสอาบาบา ในโอกาสการประชุมสมัชชา IPU ครั้งที่ ๑๒๐ และในความร่วมมือกับองค์การอนามัยโลก IPU ได้จัดการประชุมขึ้น ณ เมืองคัมพาลา สาธารณรัฐยูกันดา เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ เพื่อหาวิธีสำหรับรัฐสภาในการมีส่วนช่วยในการสร้างระบบสุขภาพของประเทศ โดยเฉพาะในเขตชนบทโดยการจัดสรรเงินทุน ออกกฎหมาย ตรวจสอบ และการสร้างพลังอำนาจสตรี นอกจากนี้ การหลีกเลี่ยงความรุนแรงที่กระทำต่อเด็กก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ IPU ให้ความสำคัญ IPU จึงได้จัดการสัมมนาสำหรับรัฐสภาประเทศแถบลาตินอเมริกาโดยจัดขึ้น ณ สาธารณรัฐคอสตาริกา การสัมมนาดังกล่าวนี้ได้ทำการพิจารณาหาวิธีการที่รัฐสภาประเทศต่างๆ อาจมีส่วนช่วยในการพัฒนารอบการป้องกันสำหรับเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านความเป็นหุ้นส่วนระหว่างบุรุษและสตรีในทางการเมือง IPU ยังคงคอยติดตามทั้งความก้าวหน้าและความเสื่อมถอยของการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภาโดยการเผยแพร่สถิติรายเดือนผ่านเว็บไซต์ของ IPU และจัดพิมพ์รายงานประจำปีในเรื่องเดียวกัน และยังเผยแพร่แผนที่โลกของสตรีในทางการเมือง ฉบับปี ๒๕๕๓ ในการประชุมพิเศษ ณ นครนิวยอร์กในโอกาสวันสตรีสากล การมีส่วนร่วมช่วยของ IPU ในเครือข่ายความรู้สากลของสตรีในทางการเมือง (iKNOWPolitics) ก็เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง โดยการจัดการประชุมเรื่อง “บทบาทของสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มจำนวนและความมีประสิทธิภาพของสตรีในทางการเมือง” ในประเทศจอร์แดนเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ การประชุมประจำปีเรื่องอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) ก็ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสร่วมในกระบวนการทางด้านรัฐสภาในการรายงานของ CEDAW และ IPU ยังคงจัดการประชุมระดับภูมิภาคในเรื่อง CEDAW สำหรับรัฐสภาในประเทศแถบแอฟริกาตะวันตกที่พูดภาษาฝรั่งเศส ณ สาธารณรัฐโตโกด้วย

ด้านการปรับปรุงความรู้และการกำหนดมาตรฐานของรัฐสภาและประชาธิปไตย IPU ได้จัดพิมพ์เผยแพร่หนังสือเรื่อง “การประเมินรัฐสภา: เครื่องมือการประเมินตัวเองสำหรับรัฐสภา” ในปี ๒๕๕๑ ที่ยังคงช่วยเสริมสร้างงานในด้านการกำหนดมาตรฐานของ IPU ให้มีความแข็งแรง เครื่องมือนี้จะช่วยให้รัฐสภาได้ทราบจุดอ่อนและจุดแข็งของตัวเองเพื่อที่จะกำหนดลำดับก่อนหลังในการสร้างเสริมสถาบันรัฐสภาให้มีความแข็งแรงต่อไป ทั้งนี้มีประเทศที่ได้นำเครื่องมือนี้ไปใช้ได้แก่ ออสเตรเลีย กัมพูชา ไอร์แลนด์ ปากีสถาน รัสเซีย เซียร์ราลีโอน และแอฟริกาใต้ IPU ยังคงทำงานร่วมกับสมาคมเลขาธิการรัฐสภา โดยการประชุม ณ นครเจนีวาในปี ๒๕๕๒ เน้นเรื่องการประเมินการดำเนินงานของรัฐสภา ขณะนี้ ASGP อยู่ระหว่างการจัดทำเครื่องมือซึ่งเป็นการออกแบบในลักษณะพิเศษเฉพาะสำหรับการประเมินการดำเนินงานของฝ่ายธุรการของรัฐสภา

จ) การเสนอแก้ไขข้อบังคับและวิธีการดำเนินงานของสมาคมฯ

ที่ประชุมโดยเสียงส่วนใหญ่เห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารที่เสนอให้แก้ไขข้อบังคับและวิธีการดำเนินงานของสมาคมฯ เพื่อต้องการให้มีความทันสมัยต่อวิปฏิบัติของสมาคมฯ ในปัจจุบัน โดยเฉพาะการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในขอบเขตสองประการพร้อมความเห็นของคณะกรรมการบริหาร ดังนี้

ข้อบังคับของสมาคมฯ ข้อ ๓ : การเปลี่ยนแปลงสถานะสำหรับสมาชิกจากองค์การระหว่างประเทศ คณะกรรมการบริหารได้สังเกตเห็นจำนวนของเลขาธิการจากองค์การระหว่างประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากการสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมฯ เมื่อไม่กี่ปีมานี้ สิ่งนี้เลขาธิการองค์การระหว่างประเทศต่างๆ ได้นำมาอภิปรายในที่ประชุมสมาคมฯ นั้นมีค่าอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามที่เพิ่มขึ้นและข้อเท็จจริงที่ว่ามิได้มีการรับรององค์การระหว่างประเทศเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภา คณะกรรมการบริหารจึง

ต้องการเสนอว่า เลขานุการขององค์การระหว่างประเทศนั้นก็สมควรจะได้รับการตอบรับเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมต่อไปเช่นกัน แต่ให้เป็นสมาชิกสมทบ (associate member) ที่มีเพียงสิทธิในการร่วมอภิปรายแต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนหรือลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งกรรมการบริหาร บทบัญญัติข้อนี้จะใช้กับสมาชิกที่มีอยู่ในปัจจุบันของสมาคมฯ รวมถึงสมาชิกใหม่ด้วย ข้อเสนอแก้ไขข้อบังคับ ข้อ ๓๐ (๔) จึงแก้ไขสำหรับสมาชิกสมาคมฯ ที่เป็นสมาชิกสมทบโดยให้ชำระค่าบำรุงสมาคมฯ ในอัตราขั้นต่ำกว่าสมาชิกของสมาคมฯ

ข้อบังคับของสมาคมฯ ข้อ ๑๗ : การเลือกตั้งกรรมการบริหาร ตามที่ได้มีการอภิปรายเมื่อเร็วๆ นี้เกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารเชื่อว่าข้อบังคับการประชุมของสมาคมฯ ที่เกี่ยวกับเรื่องนี้จะได้รับประโยชน์จากความชัดเจนในบางเรื่อง ดังนั้น คณะกรรมการบริหารจึงได้เสนอให้มีการแก้ไขข้อบังคับในหลายวิธีการด้วยเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดความมั่นใจว่า

(ก) ควรมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารระหว่างประเทศต่างๆ ที่อยู่ในสมาคมฯ

(ข) ควรมีระดับความต่อเนื่องของสำนักงานของสมาคมฯ และ

(ค) ควรมีความชัดเจนในวันแรกของการประชุมในส่วนที่เกี่ยวกับตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารที่ว่างอยู่

รายละเอียดการแก้ไขข้อบังคับและวิธีการดำเนินงานของสมาคมฯ ที่ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาคมฯ แล้ว ปรากฏตามเอกสารแนบท้าย ก.

ของที่ระลึกสำหรับผู้เข้าร่วมการประชุม
สมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP)
ประจำปีไม่ผลิ ปี ๒๕๕๓

ร่างระเบียบวาระการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓

สำหรับกำหนดการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓
ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส นั้น มีร่างระเบียบวาระการประชุมดังนี้

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

- “เหตุการณ์สำคัญและภารกิจต่างๆในช่วงสิ้นสุดสมัยประชุมสภา” (Events and tasks at the end of a Parliament and of parliamentary sessions) ดำเนินการอภิปรายโดย นาง Claressa SURTEES รองหัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัยของสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย

- “การจัดการค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในยุคที่มีการจำกัดด้านเศรษฐกิจ: สิ่งท้าทายและวิธีการแก้ไขปัญหา” (Managing parliamentary spending in times of economic restraint: challenges and solutions) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี

- “การสนับสนุนและการจัดการอบรมสำหรับสมาชิกรัฐสภาใหม่” (Support and training for new Members of Parliament) ดำเนินการอภิปรายโดย นาง Doris Katai Katebe MWINGA เลขาธิการรัฐสภาแซมเบีย

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)

- “ความโปร่งใสตรวจสอบได้และการเป็นแบบอย่างในฐานะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมของรัฐสภา” (Transparency and exemplarity as criteria guiding parliamentary activity) โดย นาย Manuel ALBA NAVARRO เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสเปน

- “การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสภา” (Introducing information technology in the Chamber) โดย นาย Vivek K. AGNIHOTRI เลขาธิการราชยสภาอินเดีย

- “วุฒิสภากัมพูชา : จากการประเมินตัวเองสู่แผนการพัฒนาใหม่” (The Cambodian Senate: from a self-evaluation exercise towards a new development plan) โดย นาย Sarith OUM เลขาธิการวุฒิสภากัมพูชา

- “ความเป็นอิสระของรัฐสภาในมอนเตเนโกร” (Parliamentary autonomy in Montenegro) โดย นาย Damir DAVIDOVIC เลขาธิการรัฐสภามอนเตเนโกร

- “การส่งสารไปยังรัฐสภาโดยการเข้าเยี่ยมหัวหน้ารัฐบาล” (Address to Parliament by visiting head of Government or State) โดย นาง Claressa SURTEES รองหัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัยของสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย

- ค) ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ
 - ง) หัวข้ออภิปรายใหม่และร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๔ ณ สาธารณรัฐปานามา)
-

ประมวลภาพการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๓

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และ
นางสุวิมล ภูมิสิงห์ราช เลขาธิการวุฒิสภา
นำเสนอรบบงานรัฐสภาของประเทศเจ้าภาพต่อที่ประชุม
ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
และเลขาธิการวุฒิสภาของ
ไทยร่วมถ่ายภาพหมู่กับ
สมาชิกสมาคมเลขาธิการ
รัฐสภาและผู้เข้าร่วมประชุม
หน้าพระบรมราชานุสาวรีย์
รัชกาลที่ ๗

ผู้เข้าร่วมประชุม ASGP เข้าเยี่ยมชมห้องประชุมรัฐสภา

ทัศนศึกษา ณ พระที่นั่งวิมานเมฆ

นายพิทูล พุ่มศิริบุญ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร และนางสุวิมล ภูมิสิงหาราช เลขานุการวุฒิสภา เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวัน แก่ผู้เข้าร่วมประชุม ASGP ณ วรบุรี อโยธยา คอนเวนชัน รีสอร์ท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีนายวิทยา ผิวผ่อง ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้การต้อนรับ Dr. Hafnaoui Amrani เลขานุการสภาที่ปรึกษาแอลจีเรียและประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภา และคณะผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมชมความสามารถของช้างและ กิจกรรมอื่นๆ ณ วังช้าง แล เพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารแนบท้าย ก.

สรุปการแก้ไขข้อบกพร่องและวิธีการดำเนินงานของสมาคมฯ

วิธีการดำเนินงานของสมาคมฯ (Working Methods)

ประเภทของการดำเนินงาน (Types of Business)

ข้อ ๑ ไม่แก้ไข

ข้อ ๒ เสนอใหม่เป็น

การดำเนินงานของสมาคมฯมี ๕ ประเภท คือ

(a) การอภิปรายทั่วไปในหัวข้อที่ตัดสินใจโดยคณะกรรมการบริหาร

(b) “การนำเสนอประเด็นอภิปราย” โดยสมาชิก

(c) การนำเสนออื่นๆ

(d) การดำเนินการในการจัดทำแบบสอบถามและรายงาน

(e) การอภิปรายตามหัวข้อภายใต้ “เรื่องอื่นๆ เพิ่มเติม”

ความเห็น ลำดับของการดำเนินงานต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อสะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานแต่ละประเภทได้มีการดำเนินการสม่ำเสมอเพียงใด ทั้งนี้ การอภิปรายตามหัวข้อ (Topical discussions) ในทางปฏิบัติไม่มีแล้ว แต่หากต้องการให้ใช้ก็สามารถนำมาใช้ได้ใหม่ภายใต้วิธีการดำเนินงานเรื่อง “การนำเสนออื่นๆ”

รายงาน (Reports)

เสนอให้เปลี่ยนหัวข้อ “รายงาน” เป็น “แบบสอบถามและรายงาน” (Questionnaires and Reports)

ข้อ ๓ แก้ไขเป็น สมาคมฯ จะรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากสมาชิกของสมาคมฯ ในหัวข้อที่เป็นความสนใจทั่วไปโดยดำเนินการผ่านการทำแบบสอบถาม

ข้อ ๔ แก้ไขเป็น สมาชิกที่ต้องการให้มีการตอบแบบสอบถามจะต้องได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการบริหารและสมาคมฯ ก่อนว่าหัวข้อดังกล่าวมีความเหมาะสมสำหรับการจัดทำแบบสอบถามหรือไม่

ข้อ ๕ แก้ไขเป็น เมื่อหัวข้อได้รับความเห็นชอบแล้ว สมาชิกผู้รับผิดชอบจะดำเนินการผลิตร่างแบบสอบถาม ซึ่งเป็นไปตามการแก้ไขและความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารและสมาคมฯ

ข้อ ๖ ทันทีที่ได้รับความเห็นชอบ เลขานุการร่วมจะดำเนินการส่งแบบสอบถามให้กับสภาที่เป็นสมาชิก ให้เลขานุการสภานั้นส่งคำตอบกลับไปยังสมาชิกผู้รับผิดชอบ โดยสมาชิกผู้รับผิดชอบนี้จะทำการวิเคราะห์คำตอบที่ได้รับและนำเสนอผลที่ได้รับจากแบบสอบถามให้แก่สมาคมฯ โดยการนำเสนอประเด็นอภิปราย ซึ่งสิ่งที่ว่านี้จะได้รับการตีพิมพ์ลงใน “Constitutional and Parliamentary Information” ซึ่งเป็นวารสารของสมาคมฯ คณะกรรมการบริหารอาจจะเสนอ

(ก) ให้มีการอภิปรายทั่วไปในผลที่ได้รับจากแบบสอบถาม

(ข) ให้ที่ประชุมสมาคมฯ รับรองรายงานตามที่ได้มีการวิเคราะห์คำตอบของแบบสอบถาม โดยสมาชิกผู้รับผิดชอบที่ทำแบบสอบถามจะเป็นผู้จัดทำเป็นร่างรายงาน และส่งเวียนให้กับสมาชิกทุกคน และให้มีการอภิปรายร่างรายงานและแก้ไขในการประชุมคราวถัดไป รายงานที่ได้รับการแก้ไขจะได้รับความเห็นชอบเป็นขั้นตอนสุดท้ายจากสมาคมฯ

ความเห็น วัตถุประสงค์ของการดำเนินการตามข้อนี้ก็เพื่อให้สมาคมฯ สามารถติดตามข้อมูลที่ได้รับรวบรวมจากแบบสอบถามได้ในหลายๆ วิธี

การอภิปรายทั่วไปในหัวข้อที่ตัดสินใจโดยคณะกรรมการบริหาร (General Debates on Topics Decided by the Executive Committee)

ข้อ ๗ ย้ายไปเป็นข้อ ๒ (a)

ความเห็น การอภิปรายทั่วไปและการนำเสนอประเด็นอภิปรายมีการดำเนินการบ่อยครั้งมากกว่าการทำรายงาน ดังนั้นจึงเสนอว่าบทบัญญัติข้อนี้และวรรคต่อๆ มาควรจะไปปรากฏก่อนหน้าหัวข้อแบบสอบถามและรายงาน

การอภิปรายตามหัวข้อภายใต้ “เรื่องอื่นๆ เพิ่มเติม” (Topical Discussion under the “Supplementary Item” Procedure)

ข้อ ๘ ตัดทิ้งทั้งข้อ

ความเห็น เนื่องจากการอภิปรายตามหัวข้อ (the topical discussion) นั้นไม่มีการปฏิบัติแล้ว โดยครั้งล่าสุดใช้เมื่อปี ๒๕๓๖

การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

ข้อ ๙ ย้ายไปอยู่ในข้อ ๒ (b)

การนำเสนออื่นๆ (Other Presentations)

ข้อ ๑๐ ย้ายไปอยู่ในข้อ ๒ (c) เป็น

การนำเสนอที่มีความยาวอาจมีขึ้นในสถานการณ์อื่นๆ โดยโอกาสที่จะมีการนำเสนอได้นั้นมีสองโอกาสที่ดำเนินการเป็นประจำคือ

(ก) การนำเสนอเรื่องระบบงานรัฐสภาของรัฐสภาประเทศเจ้าภาพโดยเลขาธิการรัฐสภาประเทศเจ้าภาพในช่วงเริ่มการประชุมสำหรับการประชุมที่จัดขึ้นในประเทศเจ้าภาพ และ

(ข) การนำเสนอตามข้อ ๑๓ ของข้อบังคับของสมาคมฯ โดยเจ้าหน้าที่จากสหภาพรัฐสภา

การบรรจุหัวข้อในระเบียบวาระการประชุม (Tabling of Subjects)

ข้อ ๑๑ สมาชิกท่านใดอาจเสนอหัวข้อเพื่อบรรจุในระเบียบวาระการประชุมของสมาคมฯ ข้อเสนอแนะอาจได้รับการบรรจุโดยส่งให้กับประธานสมาคมฯ หรือเลขาธิการร่วมคนใดคนหนึ่ง สมาชิกควรระบุว่าหัวข้อที่เสนอเพื่อพิจารณานั้นเป็นหัวข้อสำหรับแบบสอบถาม **สำหรับการอภิปราย “ในเรื่องอื่นๆเพิ่มเติม” การอภิปรายทั่วไป หรือ** เป็นการนำเสนอประเด็นอภิปราย หรือเป็นการนำเสนออีกรูปแบบหนึ่ง

ข้อ ๑๒ หากเป็นการนำเสนอสำหรับการจัดทำแบบสอบถาม ควรได้มีการบรรจุหัวข้อในระเบียบวาระการประชุมก่อนวันสุดท้ายของการประชุม จากนั้นคณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้พิจารณา หากเห็นชอบ การพิจารณาร่างแบบสอบถามในหัวข้อนั้นก็จะได้รับการบรรจุไว้ในร่างระเบียบวาระสำหรับการประชุมของสมาคมฯ คราวถัดไป ซึ่งจะได้รับความเห็นชอบโดยที่ประชุมของสมาคมฯ เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมในวันสุดท้ายของการประชุมในคราวนั้น หากเป็นการอภิปรายทั่วไป ควรได้มีการบรรจุหัวข้อในระเบียบวาระการประชุมก่อนวันสุดท้ายของการประชุมก่อนหน้าเช่นเดียวกับแบบสอบถาม อย่างไรก็ตาม ในกรณียกเว้น ข้อเสนอการอภิปรายทั่วไปอาจได้รับการบรรจุในระเบียบวาระภายหลังก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องบรรจุก่อนการประชุมคณะกรรมการบริหารครั้งที่จะมีการอภิปรายนั้น

ความเห็น เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีสำหรับการอภิปรายทั่วไปที่จะได้ประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนการประชุมเพื่อที่สมาชิกจะได้มีโอกาสในการจัดเตรียมการอภิปรายสนับสนุนในเรื่องนั้นๆ (contributions)

ข้อ ๑๓ หากเป็นการอภิปรายที่เป็น **“เรื่องเพิ่มเติม”** “การนำเสนอประเด็นอภิปราย” หรือการนำเสนออย่างอื่น ควรได้มีการบรรจุในร่างระเบียบวาระการประชุมก่อนการเริ่มประชุม (โดยการเสนอหัวข้อทางโทรสารหรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ไปยังเลขานุการร่วมคนใดคนหนึ่ง) หรือในกรณียกเว้น อาจมีการบรรจุหัวข้อในระเบียบวาระในการประชุมวันแรก ข้อเสนอที่ได้รับก่อน

การประชุมคณะกรรมการบริหารครั้งแรกนี้ จะได้รับการพิจารณาในการประชุมครั้งนั้นและ หากได้รับความเห็นชอบก็จะเสนอต่อที่ประชุมสมาคมฯ พร้อมกับระเบียบวาระการประชุม สำหรับการประชุมนั้น ข้อเสนอใดที่ได้รับภายหลังการประชุมวันแรกที่ตั้งวงเลยเวลานี้ คณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้พิจารณาในการประชุมวันหลังๆ หากมีโอกาสที่จะดำเนินการ เช่นนั้น และหากได้รับความเห็นชอบ จะได้เสนอต่อที่ประชุมสมาคมฯ เพื่อให้มีการบรรจุใน ระเบียบวาระในวันประชุมถัดไปของการประชุมคราวนั้น

สมาชิกกิตติมศักดิ์ (Honorary Membership)

เสนอแก้ไขข้อ ๒วรรค ๒ และวรรค ๓

- เข้าร่วมเป็นประจำในกิจกรรมต่างๆ ของสมาคมฯ รวมถึงการจัดทำแบบสอบถามและรายงาน ในฐานะเป็นผู้เสนอรายงาน **ที่ให้การสนับสนุนการอภิปรายตามหัวข้อ** ผู้ดำเนินการอภิปราย ทั่วไปหรือนำเสนอประเด็นอภิปราย
- เข้าร่วมประชุมของสมาคมฯ เป็นประจำและมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่างแบบสอบถามและ รายงาน การอภิปรายทั่วไป **การอภิปรายตามหัวข้อ** หรือการนำเสนอประเด็นอภิปราย

การแก้ไขข้อบังคับของสมาคมฯ (Rules)

องค์ประกอบ (Composition)

ข้อ ๓ (๑) สมาคมฯ ประกอบด้วยเลขานุการรัฐสภาและรองเลขานุการรัฐสภาจากรัฐสภาประเทศ ต่างๆ **หรือสมัชชารัฐสภาระหว่างประเทศ** ไม่ว่ารัฐสภาประเทศนั้นจะเป็นสมาชิกของ สหภาพรัฐสภาหรือไม่ **และจากรัฐสภาหรือสมัชชาอื่นที่เป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภา**

ความเห็น การแก้ไขข้อ ๓ (๑) สะท้อนให้เห็น: (ก) ความเห็นของคณะกรรมการบริหารว่า สมัชชาระหว่างประเทศไม่ควรเป็นสมาชิกของสมาคมฯ และ (ข) ความต้องการที่จะขยาย สมาชิกภาพกรณีที่ได้เข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาโดยการรับเข้าเป็นสมาชิกนี้มีได้ คำนี้จึงความเป็นชาติ (เช่นกรณีที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกรณีของทางการปาเลสไตน์)

ข้อ ๓ เพิ่ม (๑ a) เลขานุการและรองเลขานุการของสมัชชารัฐสภาระหว่างประเทศอาจเข้าเป็นสมาชิก สมทบของสมาคมฯ ได้

ความเห็น เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่เพื่อกำหนดสถานะใหม่สำหรับสมัชชา รัฐสภาระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะของสมัชชาระหว่างประเทศ ในสหภาพรัฐสภา

การประชุม (Sessions)

ข้อ ๑๒ ประธานสมาคมฯ จะเรียกประชุมในแต่ละคราวโดยส่งหนังสือเชิญอย่างเป็นทางการซึ่งจะระบุว่าจะเรียกประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้นๆ (for the session) หรือสำหรับการประชุม (or meeting) ร่างระเบียบวาระการประชุมจะระบุวาระที่เสนอเข้ามาและเวลาที่ใช้รวมถึงเรื่องอื่นๆ

ความเห็น การเปลี่ยนแปลงนี้จะสะท้อนให้เห็นความเป็นจริงนั่นคือร่างระเบียบวาระที่ได้ส่งไปพร้อมหนังสือเชิญมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อยครั้ง

คณะกรรมการบริหารและสำนักงาน (Executive Committee and Bureau)

ข้อ ๑๖ A

(๑) กรรมการบริหารที่ได้รับเลือกแต่ไม่เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารในสองคราวประชุมหรือการประชุมอื่นๆ ติดต่อกันตามข้อ ๑๑ (๑) อาจถูกพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อเริ่มคราวประชุมหรือการประชุมครั้งถัดไป เว้นแต่คณะกรรมการบริหารจะได้ตัดสินใจเป็นอย่างอื่นรายชื่อของผู้ที่เข้าประชุมจะได้มีการจัดเตรียมไว้ในการประชุมคณะกรรมการบริหารแต่ละครั้ง

ความเห็น การเปลี่ยนแปลงนี้จะจำกัดการใช้ข้อบังคับในการประชุมประจำปีของสมาคมสองคราวประชุม และมีได้ลงโทษหากไม่สามารถเข้าร่วมประชุมในการประชุมเพิ่มเติมใดๆ ที่มีขึ้นมาอีก

(๒) ประธานสมาคมฯ จะมีหนังสือแจ้งเดือนกรรมการบริหารที่มีได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารในคราวประชุมหรือในการประชุมของสมาคมฯ ตามข้อ ๑๑ (๑) ของบทบัญญัติข้อ ๑๖ (A) (๑) เว้นแต่ประธานฯ ได้รับแจ้งการลาประชุมจากกรรมการบริหารนั้นและการแจ้งลาประชุมนี้ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการบริหาร เมื่อได้รับการแจ้งลาประชุมและยอมรับการลาประชุมนั้นแล้ว มิให้นับคราวประชุมนั้นเป็นกรณีตาม (๑) ของข้อนี้

ความเห็น การเปลี่ยนแปลงนี้จะสะท้อนให้เห็นการอภิปรายในคณะกรรมการบริหาร และได้ออกแบบให้สะท้อนสถานการณ์ที่สมาชิกไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมด้วยเหตุผลที่คณะกรรมการบริหารยอมรับได้

ข้อ ๑๗ เพิ่ม

(๑ a) สมาชิกภายใต้บทบัญญัติข้อ ๓ (๒) สมาชิกสมทบ (associate member) และผู้สังเกตการณ์ไม่สามารถลงสมัครรับเลือกเป็นกรรมการบริหารได้

ความเห็น เพิ่มคำว่า associate members และผู้สังเกตการณ์จากข้อ ๒๔ (๒)

- (๑ b) สมาชิกไม่สามารถลงสมัครรับเลือกในตำแหน่งที่ตนได้เป็นอยู่ไม่ว่าเวลาใดๆ ในช่วงระหว่างสองปีก่อนหน้าหรือลงสมัครรับเลือกเป็นประธานสมาคมฯ หากสมาชิคนั้นเคยดำรงตำแหน่งประธานสมาคมฯ มาก่อน

ความเห็น นำส่วนแรกของข้อ ๑๘ มาบัญญัติใหม่และต้องการหลีกเลี่ยงการดำรงตำแหน่งซ้ำของอดีตประธานสมาคมฯ

- (๑ c) สมาชิกไม่สามารถลงสมัครรับเลือกเป็นประธานสมาคมฯ ได้หากมีสมาชิกที่มาจากประเทศเดียวกันเคยดำรงตำแหน่งประธานสมาคมฯ ไม่ว่าเวลาใดก็ตามในช่วงระหว่างห้าปีก่อนหน้า

ความเห็น ข้อ (๑ c) ถึงข้อ (๑ e) ที่ได้เสนอนี้เป็นการพยายามที่ต้องการให้เกิดการหมุนเวียนระหว่างประเทศสมาชิกในคณะกรรมการบริหารโดยไม่เป็นการจำกัดสาขาของผู้สมัครอย่างไม่เหมาะสม

- (๑ d) สมาชิกไม่สามารถลงสมัครรับเลือกเป็นรองประธานสมาคมฯ ได้หากมีสมาชิกที่มาจากประเทศเดียวกันได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานสมาคมฯ หรือรองประธานสมาคมฯ ไม่ว่าเวลาใดก็ตามในช่วงระหว่างสองปีก่อนหน้า

ความเห็น สำคัญของการแก้ไขข้อนี้ก็เพื่อต้องการมิให้สมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาสองปีหากมีสมาชิกจากประเทศเดียวกันได้สิ้นสุดการดำรงตำแหน่งในวาระที่สองและที่สามติดต่อกัน (ในฐานะที่เป็นรองประธานสมาคมฯ หรือประธานสมาคมฯ) หรือเป็นสมาชิกคนที่สามที่มาจากประเทศนั้นเพื่อจะลงสมัครเป็นกรรมการบริหาร

- (๓) การเลือกตั้งจะมีขึ้นในคราวประชุมหรือการประชุมที่ได้จัดขึ้นตามข้อ ๑๑ (๑)

ความเห็น ข้อ ๑๑(๑) ใช้เฉพาะคราวประชุมเท่านั้นมิได้ใช้กับการประชุมอื่นๆ ของสมาคมฯ ด้วย

- ข้อ (๓ a) เมื่อวันเปิดการประชุม สมาคมฯ จะตัดสินรายงานจากคณะกรรมการบริหารตามจำนวนและเวลาของการเลือกตั้งที่จะจัดให้มีขึ้นในการประชุมคราวนั้นรวมถึงการเลือกตั้งสำคัญอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้น การเลือกตั้งอาจเลื่อนออกไปในการประชุมคราวต่อไปก็ได้

ความเห็น การเสนอข้อ (๓ a) และ (๓ b) เป็นการออกแบบเพื่อแสดงให้เห็นอย่างเด็ดขาดว่าสมาชิกสามคนจากสำนักงานเดียวกันไม่ควรได้รับเลือกในการประชุมคราวเดียวกัน

ข้อ (๓ b) มิให้สมาชิกเกินกว่าสองคนจากสำนักงานเดียวกันได้รับเลือกในการประชุมคราวเดียวกัน

(๔) วาระการดำรงตำแหน่งจะเริ่มมีผลหลังวันปิดประชุมคราวนั้นหรือการประชุมที่มีการเลือกตั้งขึ้นและจะสิ้นสุดลงในวันปิดการประชุมใหญ่คราวนั้นหรือการประชุมที่มีการเลือกตั้งใหม่ขึ้น

ข้อ ๑๕ **ตัดทิ้ง**

ความเห็น แทนที่โดยการเสนอแก้ไขในข้อ ๑๗ (๑ a) ถึง (๑ c) แล้ว

ข้อ ๒๐ สมาชิกคณะกรรมการบริหารที่ได้รับเลือกแต่ละท่านจะมีเสียงลงคะแนน ๑ เสียง ในกรณีที่
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานใช้เสียงที่สองตัดสิน

ความเห็น การแก้ไขนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำให้เกิดความชัดเจนในสิ่งที่ข้อ ๒๐ ได้กล่าวไว้
เป็นนัยว่า ในกรณีที่มีคะแนนเท่ากัน ประธานสมาคมฯ สามารถลงคะแนนได้สองครั้ง

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหาร

(a) เสนอหัวข้อศึกษา และแต่งตั้งผู้เสนอรายงานพิจารณาข้อเสนอสำหรับการจัดทำแบบสอบถาม
และร่างแบบสอบถามและแต่งตั้งผู้เสนอรายงาน

(e) ให้ความเห็นชอบร่างงบประมาณประจำปีของสมาคมฯ สำหรับปีที่จะมาถึงและกำหนด
พิจารณาบัญชีของปีที่ผ่านมาก่อนที่จะเสนอให้สมาคมฯ ให้ความเห็นชอบ

ความเห็น ตามข้อเท็จจริง สมาคมฯ มิได้ให้ความเห็นชอบในบัญชีใดๆ มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ แล้ว ซึ่ง
ไม่มีผู้ใดสังเกตเรื่องนี้อย่างเด่นชัด ในทางปฏิบัติดูเหมือนว่าการให้ความเห็นชอบต่อบัญชีเป็นเรื่อง
เล็กน้อยซึ่งมีการตรวจสอบบัญชีอย่างอิสระ สิ่งที่เป็นเรื่องสำคัญคืองบประมาณสำหรับปีที่จะมาถึง

(g) พิจารณาและส่งข้อเสนอต่อสมาคมฯ เพื่อแก้ไขข้อบังคับของสมาคมฯ และ

(h) เสนอการจัดการสำหรับการจัดให้มีการเลือกตั้งตามข้อ ๑๗ และ

(i) รายงานประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกภาพของสมาคมฯ ตามข้อ ๕ ข้อ ๘ และข้อ ๑๐

ความเห็น สิ่งนี้คือช่องว่างที่เห็นได้ชัดหากได้มีการจัดทำรายชื่อที่สมบูรณ์อย่างเหมาะสม

ข้อ ๒๔ (๑) ผู้สังเกตการณ์และสมาชิกสมทบจะไม่สามารถลงคะแนนเสียงในรายงานหรือไม่สามารถลง
สมัครรับเลือกตั้งได้

ความเห็น สะท้อนให้เห็นการสร้างสถานะของสมาชิกสมาคมฯ ที่มีได้เป็นสมาชิกของสหภาพ
รัฐสภาหรือสมาชิกสมทบขึ้นมา ข้อ ๑๗ (๑ a) ที่ได้เสนอจะซ้ำกับบางส่วนของข้อนี้ในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง

ข้อ ๒๔ (๒) บุคคลที่เป็นสมาชิกภายใต้บทบัญญัติข้อ ๓ (๒) มิให้ลงสมัครรับเลือก ผู้สังเกตการณ์อาจพูดแต่เฉพาะเมื่อประธานสมาคมฯ อนุญาตเท่านั้น

ความเห็น ความแตกต่างที่เสนอระหว่างสมาชิกสมทบกับผู้สังเกตการณ์ก็คือ หมวดก่อนโดยปกติสามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายได้อย่างเต็มที่

รายงานการประชุมและสิ่งพิมพ์

ข้อ ๒๗ รายงานการประชุมของสมาคมฯ จะจัดทำเป็นภาษาทางการของสหภาพรัฐสภาและเลขานุการร่วมจะจัดส่งให้กับสมาชิกของสมาคมฯ

ความเห็น รายงานการประชุมจะปรากฏบนเว็บไซต์และจัดให้กับสมาชิกในรูปแบบเอกสารกระดาษหากต้องการ จะเห็นได้ว่าการจัดทำเป็นรูปเล่มแจกจ่ายให้กับสมาชิกทุกคนเป็นการเสียค่าใช้จ่ายและไม่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติในรูปแบบเดิม

ข้อ ๒๘

(๑) สมาชิกจะรับผิดชอบการจัดพิมพ์และการแจกจ่ายวารสาร “ข้อมูลด้านรัฐธรรมนูญและข้อมูลด้านรัฐสภา” ในภาษาทางการของสหภาพรัฐสภา

(๒) รายงานที่สมาคมฯ เห็นชอบ ให้เรื่องต่อไปนี้นำไปได้รับการจัดพิมพ์ลงใน วารสาร “ข้อมูลด้านรัฐธรรมนูญและข้อมูลด้านรัฐสภา”

- รายงานที่สมาคมฯ เห็นชอบและนำมาใช้แล้ว
- รายงานการประชุมของสมาคมฯ
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายและการอภิปรายสนับสนุน (Contributions) ที่ได้เสนอในที่ประชุม ซึ่งได้จัดทำเป็นภาษาทางการของสหภาพรัฐสภา

รวมทั้งนอกจากนี้ ให้ประธานสมาคมฯ เป็นผู้ตัดสินใจว่าจะนำข้อเสนอจากสมาชิกเผยแพร่ลงในวารสารด้วยหรือไม่ อันได้แก่

- รัฐธรรมนูญใหม่หรือรัฐธรรมนูญที่แก้ไข
- ข้อมูลด้านรัฐธรรมนูญและข้อมูลด้านรัฐสภาซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกของสมาคมฯ

ความเห็น ข้อมูลเพิ่มเติมที่มีได้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของสมาคมฯ โดยตรงให้จัดพิมพ์เผยแพร่ตามที่ประธานตัดสินใจ

(๓) ให้สมาคมฯ แจกจ่ายและเผยแพร่ข้อมูลลงบนเว็บไซต์ของสหภาพรัฐสภาสมาคมฯ

ความเห็น ปัจจุบันสมาคมฯ มีเว็บไซต์ของสมาคมฯ เองแล้ว

(๔) ให้ผู้สังเกตการณ์และสมาชิกสมทบชำระค่าบำรุงสมาคมฯ ในจำนวนเท่ากับครึ่งหนึ่งของ**ค่าธรรมเนียมกลาง**ประเภทที่ชำระค่าบำรุงสมาคมฯ น้อยที่สุด
ความเห็น การแก้ไขนี้เป็นวิธีการที่ง่ายกว่ามากสำหรับการดำเนินการในค่าบำรุงที่ผู้สังเกตการณ์เป็นผู้ชำระ (ด้วยเหตุผลเดียวกัน) หากกำหนดให้ผู้สังเกตการณ์ไม่มีสิทธิลงคะแนน สมาชิกสมทบก็อาจจะชำระค่าบำรุงที่ลดลงในจำนวนเดียวกัน

(๕) คณะกรรมการบริหารอาจเสนอว่าสิทธิทั้งหมดหรือบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกภาพอาจถูกพักตามที่ระบุในมาตรา ๕.๒ ของธรรมนูญของสหภาพรัฐสภา เว้นแต่คณะกรรมการบริหารจะได้เสนอเป็นอย่างอื่นและสมาคมฯ เห็นชอบ สิทธิการลงคะแนนเสียงในสมาคมฯ และสิทธิการเป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหารและสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งชิงตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารจะถูกพักหากชำระค่าบำรุงสมาคมฯ ค่าอย่างน้อยสามปีหรือมากกว่า

ความเห็น การเปลี่ยนแปลงนี้จะทำให้การระงับสิทธิบางประการชั่วคราวเป็นไปโดยอัตโนมัติภายหลังที่มีได้ชำระค่าบำรุงสมาคมฯ สามปี แต่คณะกรรมการบริหารก็อาจจะรักษาทางเลือกไว้โดยการเสนอเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๒ ตัดทิ้ง

ความเห็น ข้อบังคับ ข้อ ๓๒ นี้มีความล้าสมัยหลายปีแล้ว